

Jonna Harjula

YHTIÖMUODON MUUTOS AVOIMESTA YHTIÖSTÄ OSAKEYHTIÖKSI

YHTIÖMUODON MUUTOS AVOIMESTA YHTIÖSTÄ OSAKEYHTIÖKSI

Jonna Harjula
Opinnäytetyö
Syksy 2016
Liiketalouden koulutusohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Liiketalous, Taloushallinto

Tekijä: Jonna Harjula

Opinnäytetyön nimi: Yhtiömuodon muutos avoimesta yhtiöstä osakeyhtiöksi

Työn ohjaaja: Leena Yrttiaho

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Syksy 2016

Sivumäärä: 49 + 8

Tämän opinnäytetyön aiheena on yhtiömuodon muutos avoimesta yhtiöstä osakeyhtiöksi. Työn tarkoituksena oli selvittää, kannattaako toimeksiantajayrityksen muuttaa yhtiömuotoa avoimesta yhtiöstä osakeyhtiöksi. Työssä keskitytään tutkimaan asiaa erityisesti varojenjaon ja verotuksen näkökulmasta, mutta siinä esitellään myös muita yhtiömuotojen ominaispiirteitä koskien esimerkiksi hallintoa ja vastuun jakautumista yrityksessä. Toimeksiantajayritys päätettiin pitää anonyyminä yrittäjien toiveiden mukaisesti.

Kyseessä on toiminnallinen tapaustutkimus, jossa käytettiin kvalitatiivisia menetelmiä. Työn tietoperusta käsittelee avointa yhtiötä, osakeyhtiötä, yhtiömuodon muuttamista, ja siinä huomioitavia asioita sekä sen käytännön toteutusta. Lähteinä käytettiin monipuolisesti eri lakeja, kirjallisuutta, Internet-lähteitä ja toimeksiantajayrityksen toimitusjohtajan haastattelua. Työn empiirisessä osassa tehtiin toimeksiantajan viimeisimmän tilinpäätöksen pohjalta laskelmia, joissa selvitettiin, kuinka paljon yrityksen pitäisi maksaa veroja sekä avoimena yhtiönä että osakeyhtiönä.

Verolaskelmat tehtiin Microsoft Excel -taulukkolaskentaohjelman avulla käyttäen vuoden 2016 veroprosentteja. Laskelmissa laskettiin maksettavaksi tulevien verojen määrä tilikauden tuloksen ollessa 50 000 euroa ja 100 000 euroa. Laskelmissa selvitettiin verojen määrä erilaisilla varojenjakotapavaihtoehdoilla: avoimen yhtiön laskelmissa tilikauden tulos jaettiin yhtiömiehille voitto-osuuksina, ja osakeyhtiön laskelmissa se jaettiin joko kokonaan osinkoina, kokonaan palkkana tai puoliksi osinkoina ja puoliksi palkkana.

Laskelmista saadut tulokset osoittivat, että pelkästään yrittäjien verorasitusta ajatellen, yhtiömuodon muutos on kannattavaa. Tällöin osakeyhtiön tulo kannattaa maksaa kokonaan osinkoina tai puoleksi palkkana ja puoleksi osinkoina. Kuitenkin kokonaisverorasituksen kannalta toimeksiantajan ei välttämättä kannata muuttaa yhtiömuotoa. Jos yhtiömuotoa päätetään muuttaa, se on mahdollista tehdä ilman veroseuraamuksia. Muutos täytyy kuitenkin suunnitella huolellisesti.

Yhteenvedona voidaan todeta, että yrittäjien täytyy itse päättää kannattaako yhtiömuotoa muuttaa, koska mitään yhtä oikeaa vaihtoehtoa ei ole. Päätöksessä on hyvä ottaa huomioon verojen lisäksi kummankin yhtiömuodon muut positiiviset ja negatiiviset piirteet. Verolaskelmien tulokset ovat toimeksiantajalle hyvä lähtökohta lähteä miettimään yhtiömuodon muutoksen kannattavuutta.

Asiasanat: Henkilöyhtiöt, osakeyhtiöt, yritysjärjestelyt, yritysverotus

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in Business Economics, Option of Financial Administration

---

Author: Jonna Harjula

Title of thesis: Change in the form of business from a general partnership into a limited company

Supervisor: Leena Yrttiaho

Term and year when the thesis was submitted: Autumn 2016 Number of pages: 49 + 8

The topic of this Bachelor's thesis is the change in the form of business from a general partnership into a limited company. The main purpose of this thesis was to examine either it is profitable to the case company to change the business form from a general partnership into a limited company or not. This study concentrates on studying business forms from the perspective of sharing assets and taxation but it also introduces other features of business forms as management and dividing of responsibilities. The case company was decided to keep anonymous because it was entrepreneurs' will.

The study was conducted as a functional case research using qualitative methods. Theoretical section concentrates on a general partnership and a private limited company. In addition, there is also told what must be noticed when changing business form and how to do it in practice. The source material consists of legislation, literature, webpages, and the interview of the chief executive officer of the case company. The empirical section focuses on the case company's tax calculations which demonstrate how much company should pay taxes as a general partnership and as a limited company. The base of the calculations is the data from company's latest financial statements.

Calculations were made with Microsoft Excel using this year's tax rates. The amount of taxes was calculated on profit level 50,000 euro and 100,000 euro using different asset sharing alternatives. On the calculations of the general partnership, company's profit was shared to the owners according to the partnership agreement. On the calculations of the limited company, profit was shared to the owners entirely dividends or entirely wages or half dividends half wages.

Results indicated that business form change is profitable if only entrepreneurs' taxes are included. In that case, company's profit should be payed entirely dividends or half dividends and half wages. However, the overall taxes, which include entrepreneurs' and company's taxes, show that it might not be profitable to change the business form. If company decides to change the business form, it is possible to do without any additional taxation costs. However, the change must be planned cautiously.

In summary, the company must decide the best alternative itself because there is no correct answer for that. Besides of taxation, company should also consider all other positive and negative matters of business forms before making the decision. The results of the tax calculations are a good basis to start thinking if the business form change is profitable.

Keywords: Partnerships, limited companies, business reorganization, company taxation

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	AVOIN YHTIÖ	8
2.1	Avoimen yhtiön varojenjakoon.....	9
2.2	Avoimen yhtiön ja sen yhtiömiesten verotus.....	10
3	OSAKEYHTIÖ	13
3.1	Osakeyhtiön varojenjakoon.....	15
3.2	Osakeyhtiön verotus.....	17
3.2.1	Varojenjaon verotus	18
3.2.2	Peitelty osinko.....	20
4	YHTIÖMUODON MUUTTAMINEN	21
4.1	Muutoksessa huomioitavat asiat	21
4.2	Muutoksen toteutus käytännössä	25
5	VEROLASKELMAT TOIMEKSIANTAJAYRITYKSELLE.....	26
5.1	Avoimen yhtiön verolaskelmat.....	27
5.2	Osakeyhtiön verolaskelmat	31
6	TULOKSET.....	35
7	JOHTOPÄÄTÖKSET	38
8	POHDINTA.....	43
	LÄHTEET.....	47
	LIITTEET	50

1 JOHDANTO

Yleisimpiä yhtiömuotoja Suomessa ovat osakeyhtiö, yksityinen elinkeinonharjoittaja, kommandiittiyhtiö ja avoin yhtiö. Suosituin yhtiömuoto on osakeyhtiö ja toiseksi suosituin yksityinen elinkeinonharjoittaja, ja niiden lukumäärät ovat kasvaneet melko tasaisesti vuosina 2013–2016. Samaa aikaväliä tarkasteltaessa kommandiitti- ja avoimia yhtiöitä on selvästi vähemmän, ja niiden suosiokin on laskenut (taulukko 1). Yhtiömuodon valintaan vaikuttavatkin monet asiat, eikä perustamisvaiheessa valittu yritysmuoto ole välttämättä se lopullinen, sillä yhtiömuotoa on mahdollista muuttaa.

TAULUKKO 1. Yleisimpien yhtiömuotojen lukumäärät kaupparekisterissä (PRH 2016a, viitattu 7.9.2016)

Yhtiömuoto	2013	2014	2015	30.6.2016
Osakeyhtiö	245 363	251 421	261 080	266 219
Yksityinen elinkeinonharjoittaja	202 250	209 123	215 784	218 652
Kommandiittiyhtiö	34 802	34 315	33 825	33 426
Avoin yhtiö	12 437	12 221	11 927	11 731

Yhtiömuodon muuttaminen ei ole mikään uusi asia, joten sitä on tutkittu paljon ja aiheesta on tehty monia opinnäytetöitä. Kuitenkin jokaisen yrityksen tapaus on erilainen: jos toisen kannattaa muuttaa yhtiömuotoa, toiselle se voi olla huonompi vaihtoehto. Näin ollen yrityksen yhtiömuodon muuttamisen kannattavuudesta täytyy aina tehdä oma tapauskohtainen tutkimuksensa, sillä kahta täysin samanlaista yritystä ei ole.

Toimeksiantaja on pohjoispohjanmaalainen koneurakointialan perheyrittäjä, jonka yhtiömuotona on avoin yhtiö. Yhtiössä on yhteensä neljä yhtiömiestä, joiden yhtiöosuudet jakautuvat suhteessa 45 %, 45 %, 5 % ja 5 %. Yhtiö on toiminut vuodesta 2009 lähtien, ja sen liiketoiminta on ollut kannattavaa. Yrittäjät ovat olleet tyytyväisiä avoimeen yhtiöön yhtiömuotona, eivätkä he koe yhtiömuodon muuttamista välttämättä tarpeellisenä. He ovat kuitenkin alkaneet pohtia, olisiko osakeyhtiönä toi-

miminen verotuksellisesti edullisempi vaihtoehto. Jos opinnäytetyön tulokset osoittavat, että osakeyhtiö on verotuksen näkökulmasta halvempi vaihtoehto kuin avoin yhtiö, yhtiömuodon muutosta harkitaan vakavammin. Yhtiömiehillä ei ole aiempaa kokemusta yhtiömuodon muuttamisesta, eivätkä he ole perehtyneet aiheeseen tarkemmin. Työn toimeksiantaja haluaa pysyä anonyyminä, joten yrityksen tunnistamiseen liittyvät tiedot salataan. (Toimeksiantajayrityksen yhtiömies, haastattelu 15.6.2016.)

Työssä pyritään vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

- Miten avoimen yhtiön ja osakeyhtiön verotus eroavat toisistaan?
- Miten yhtiömuodon muutos toteutetaan käytännössä, ja mitä se vaatii?
- Kannattaako toimeksiantajayrityksen muuttaa yhtiömuotoa?

Kyseessä on toiminnallinen opinnäytetyö, joka toteutetaan käyttämällä laadullista eli kvalitatiivista lähestymistapaa. Työ rajataan käsittelemään yhtiömuodoista avointa yhtiötä ja yksityistä osakeyhtiötä, koska toimeksiantaja on avoin yhtiö, jota kiinnostaa osakeyhtiöksi muuttuminen. Julkista osakeyhtiötä ei käsitellä työssä ollenkaan, koska toimeksiantaja on pieni yritys. Työhön valitaan verotuksen näkökulma, koska se kiinnostaa toimeksiantajaa eniten.

Lähteinä työssä käytetään aiheeseen liittyviä erilaisia painettuja ja sähköisiä kirjoja sekä Internet-lähteitä. Muita lähteitä ovat toimeksiantajayrityksen toimitusjohtajan haastattelu ja erilaiset lait: laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä (AKYL), osakeyhtiölaki (OYL), tuloverolaki (TVL), laki elinkeinotulon verottamisesta (EVL), laki verotusmenettelystä (VML) ja laki varojen arvostamisesta (ArvL). Verolaskelmat tehdään yrityksen viimeisimmän tilinpäätöksen pohjalta.

Työn teoriaosuudessa käsitellään lyhyesti avoimen yhtiön ja osakeyhtiön ominaispiirteitä liittyen esimerkiksi vastuun jakautumiseen yrityksessä, pakollisiin toimielimiin ja yhtiön perustamiseen. Tarkemmin keskitytään kuitenkin yhtiömuotojen varojenjako ja verotukseen, koska ne ovat opinnäytetyön kannalta merkittävimmät aiheet. Lisäksi osakeyhtiön yhteydessä kerrotaan peitellystä osingosta. Neljännessä luvussa kerrotaan yhtiömuodon muuttamisesta käytännössä ja mitä muutoksessa tulee ottaa huomioon. Viidennessä luvussa tehdään varsinaiset laskelmat siitä, kuinka paljon toimeksiantajan pitää maksaa veroja avoimena yhtiönä ja osakeyhtiönä. Kuudennessa luvussa kerrotaan laskelmien tulokset ja kootaan yhteen avoimen yhtiön ja osakeyhtiön eroavaisuuksia. Kahdessa viimeisessä luvussa tehdään laskelmista johtopäätöksiä ja pohditaan opinnäytetyöprosessia ja työn onnistumista.

2 AVOIN YHTIÖ

Yhtiömuotoa, jonka toiminta pohjautuu kahden tai useamman henkilön eli yhtiömiehen henkilökohtaisen yhteistoiminnan varaan, kutsutaan avoimeksi yhtiöksi (Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä, 29.4.1988/389 1:1.1 §). Se on henkilöyhtiö, joka perustuu yhtiömiesten tekemään kirjalliseen, suulliseen tai hiljaiseen sopimukseen (Villa 2013, 30). Avoin yhtiö syntyy sillä hetkellä, kun siitä tehdään ilmoitus kaupparekisteriin. Yhtiö täytyy ilmoittaa kaupparekisteriin kolmen kuukauden kuluessa yhtiösopimuksen allekirjoittamisesta tai muutoin sen perustaminen raukeaa. (AKYL 1:2.1 §.) Jotta toiminta katsottaisiin henkilöyhtiöksi, yhtiömiesten täytyy harjoittaa elinkeinotoimintaa yhteisen taloudellisen tarkoituksen saavuttamiseksi, eli yhtiön täytyy edistää yhtiömiesten taloudellisia etuja kuten tuottaa voittoa (Villa 2013, 30).

Avoimen yhtiön perustamiseen ei tarvita vähimmäispääomaa, mutta yhtiösopimukseen voidaan kuitenkin sisällyttää vaatimukset panoksista, joita yhtiömiesten täytyy sijoittaa yhtiöön. Panoksena voi olla tietynsuuruinen rahamäärä, muu kirjanpitoon varallisuudeksi merkittävässä oleva omaisuus tai työpanos. (Koski & Sillanpää 2016, luku 17, Avoimen yhtiön yhtiömiehet.)

Avoimen yhtiön yhtiömiehiltä ei vaadita mitään erityisedellytyksiä, vaan he voivat olla luonnollisia henkilöitä eli ihmisiä tai oikeushenkilöitä eli yhtiöitä. Yhtiömiehet vastaavat yhtiön velvoitteista koko henkilökohtaisella omaisuudellaan, eli heidän vastuunsa on rajoittamatonta. Tämä tarkoittaa sitä, että yhtiömiehet ovat vastuussa yhtiön kaikista velvoitteista ja velkoja voi kohdistaa maksuvaatimuksen suoraan keneen tahansa yhtiömieheen ilman, että se vaatii suoritusta ensin yhtiöltä. (Villa 2013, 71, 78.) Vastuu yhtiön veloista tarkoittaa sekä vastuuta yhtiön nimissä päätetyistä oikeustoimista, kuten velkasitoumuksista, että sopimussuhteiden ulkopuolella syntyneistä yhtiön veloista, kuten vahingonkorvaus- ja verovelosta (Koski & Sillanpää 2016, luku 17, Avoimen yhtiön yhtiömiehet). Yhtiömiehellä on myös oikeus toimia yksin yhtiön nimissä ilman toisen yhtiömiehen myötävaikutusta (AKYL 2:2.1 §). Näiden asioiden vuoksi yhtiömiehiltä vaaditaan keskinäistä luottamusta, joten monesti avoimet yhtiöt ovatkin perheyhtiöitä. Asia on näin myös toimeksiantajayrityksessä, jossa yhtiömiehinä on kaksi veljeä ja heidän vanhempansa (Toimeksiantajayrityksen yhtiömies, haastattelu 15.6.2016).

Avoimella yhtiöllä ei ole pakollisia toimielimiä, vaan kaikilla yhtiömiehillä on oikeus osallistua yhtiön hallintoon ja toimia yksin yhtiön puolesta. Työnjaosta voidaan kuitenkin sopia. Yhtiömiehet voivat

päättää esimerkiksi siitä, että yksi heistä tai joku ulkopuolinen toimii yhtiön toimitusjohtajana. (Koski & Sillanpää 2016, luku 3, Henkilöyhtiöt.) Esimerkiksi toimeksiantajayrityksessä on päädytty siihen, että yksi yhtiömiehistä on toimitusjohtaja (Toimeksiantajayrityksen yhtiömies, haastattelu 15.6.2016). Yleisesti ottaen päätöksenteossa edellytetään yhtiömiesten yksimielisyyttä ja enemmistöpäätöksiä voidaan tehdä vain, jos yhtiösopimuksessa niin määrätään (Koski & Sillanpää 2016, luku 3, Henkilöyhtiöt).

2.1 Avoimen yhtiön varojenjakko

Yhtiömiesten henkilökohtaisen vastuun takia avoimessa yhtiössä ei ole mitään tietynsuuruista vähimmäispääomaa, vaan yhtiön pääoma on vapaasti yhtiömiesten määrättävissä. Tästä johtuen yhtiössä ei ole myöskään varojen nostoa koskevia rajoituksia, vaan yhtiömiehet voivat tehdä milloin vain yksityisottoja yrityksestä. Varallisuuden siirrot käsitellään yhtiön kirjanpidossa niiden luonteen mukaisesti voitonjakona, oman pääoman palautuksena, muuna rahoituksen yksityisottona tai yhtiön lainana yhtiömiehille. (Villa 2013, 62; Koski & Sillanpää 2016, luku 17, Avoimen yhtiön yhtiömiehet.)

Jos yksityisottoja ei merkitä yhtiön lainasaamiseksi yhtiömiehiltä, ne ilmoitetaan yhtiön taseessa omassa pääomassa silloinkin, kun ne ylittävät oman pääoman. Yhtiömiehet voivat siis nostaa yhtiöön tekemiään sijoituksia ja kertyneitä voittovaroja suurempia yksityisottoja. Tällöin yhtiön oma pääoma muodostuu negatiiviseksi. Toinen syy negatiiviseen omaan pääomaan on tappion tekeminen. Negatiivisesta omasta pääomasta voi olla haittaa yhtiömuodon muutostilanteissa, sillä se saattaa estää yhtiön muuttamisen osakeyhtiöksi ilman lisäpääomasijoituksia. (Koski & Sillanpää, luku 17, Avoimen yhtiön yhtiömiehet.) Yksityisotoista johtuvan negatiivisen oman pääoman takia myöskään kaikkia yhtiön lainojen korkoja ei hyväksytä verotuksessa vähennyskelpoisiksi. Tämä johtuu siitä, että katsotaan, ettei yksityisottoja pystytä rahoittamaan tulorahoituksella vaan niihin on tarvittu yhtiön ottamaa velkaa. Tämän takia on päätetty, että velkojen korkojen vähennysoikeutta voidaan rajoittaa. Korkojen vähennyskelvoton osuus, eli se osa joka vastaa pääoman negatiivisuutta, lasketaan EVL:ssä säädetyllä tavalla. (Juusela, Nykänen, Tikka & Viitala 2016, luku 9, Negatiivinen oma pääoma.)

Yksityisottojen lisäksi omistajat voivat nostaa yhtiöstä palkkaa, joka saa olla määrältään korkeintaan yhtä suuri kuin mitä ulkopuoliselle vastaavasta työstä maksettaisiin. Palkasta täytyy maksaa

ennakonpidätys ja sosiaaliturvamaksu normaalien sääntöjen mukaisesti. Yhtiömiehellä on myös oikeus saada korvaus yhtiöltä menoista, jotka ovat aiheutuneet yhtiön velan maksusta tai asioiden hoitamisesta, esimerkiksi kilometrikorvauksia ja päivärahaa. (AKYL 2:7–8 §:t; Kukkonen & Walden 2011, 37.)

Yhtiömiehille jaetaan varoina tietysti myös heidän osuutensa yhtiön tilikauden voitosta. Voitto jaetaan yhtiömiehille heidän tulo-osuuksiensa mukaisesti. Yhtiömiesten tulo-osuudet määräytyvät yleensä sen mukaan mitä yhtiösopimuksessa on sovittu. (Koski & Sillanpää, luku 17, Avoimen yhtiön yhtiömiehet.) Esimerkiksi toimeksiantajayrityksessä tilikauden voitto jaetaan yhtiömiesten kesken suhteessa 45 %, 45 %, 5 % ja 5 %. Tulo-osuuksien verotuksesta kerrotaan tarkemmin seuraavassa 2.2 Avoimen yhtiön ja sen yhtiömiesten verotus -kappaleessa.

2.2 Avoimen yhtiön ja sen yhtiömiesten verotus

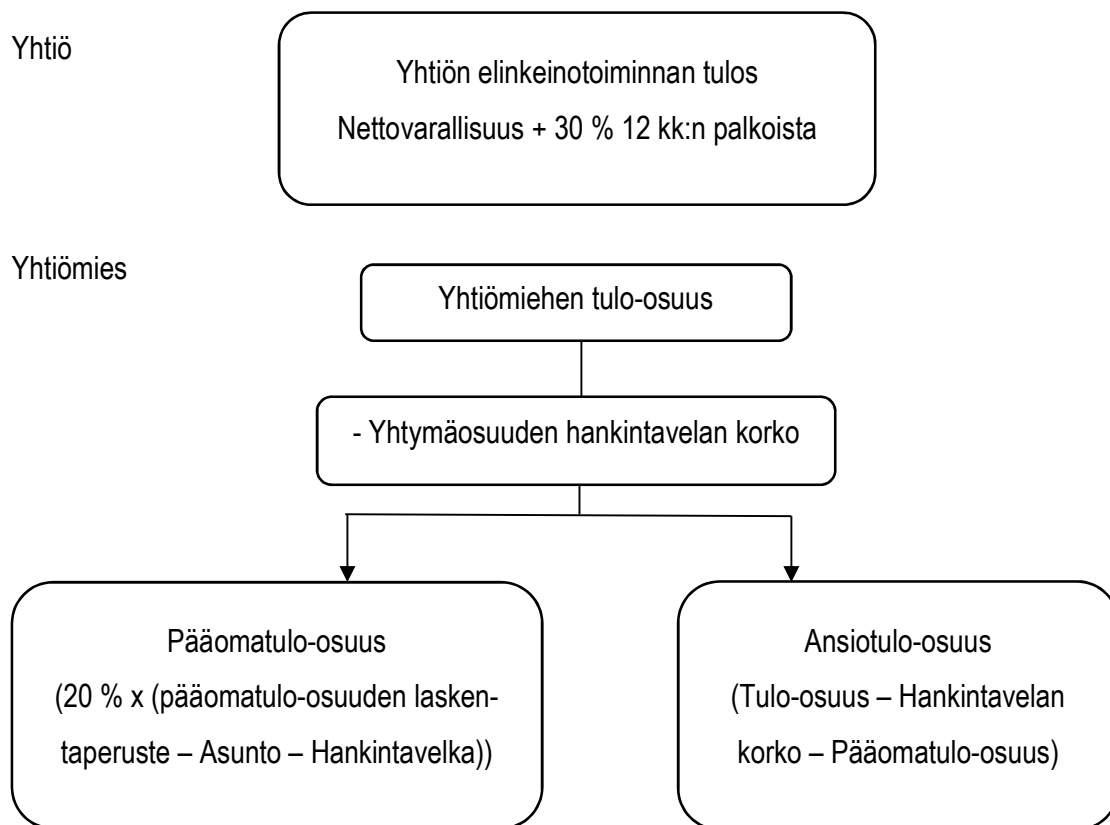
Avoim yhtiö katsotaan verotuksessa elinkeinoyhtymäksi. Elinkeino-yhtymä ei ole erillinen verovelvollinen, eli sille ei siis määrätä maksettavaa veroa. Avoimelle yhtiölle kuitenkin vahvistetaan eri tulolähteittäin veronalainen tulo, minkä jälkeen se jaetaan verotettavaksi yhtiömiesten tulona kuten kuviossa yksi sivulla 12 havainnollistetaan. Eri tulolähteitä ovat elinkeinotoiminnan, maatalouden ja henkilökohtainen tulolähde. Jokaisen tulolähteen tulos lasketaan kyseisen tulolähteen tuottojen ja kulujen erotuksena. Jos tuotot ovat suuremmat kuin kulut, muodostuu tulolähteen tulos, ja päinvastaisessa tilanteessa muodostuu tulolähteen tappio. Tappiota ei jaeta yhtiömiehille, vaan se vähennetään yhtiön seuraavien tilikausien verotettavasta tulosta seuraavan kymmenen vuoden aikana. Tulolähteen tuloksesta ei kuitenkaan voi vähentää toisen tulolähteen tappiota, vaan ne vähennetään tulolähdekohtaisesti. (Tuloverolaki 30.12.1992/1535, 16.1–3 §.)

Tappioiden vähentämisen jälkeen mahdollinen jäljelle jäänyt tulos jaetaan yhtiömiehille verotettavaksi heidän tulo-osuuksiensa mukaisesti. Yhtiömiehen tulo-osuus jaetaan pääoma- ja ansiotulo-osuuteen. (TVL 29.2 §.) Kuitenkin ennen tätä jakoa yhtiöosuuden hankintaan käytetyn velan korko vähennetään yhtiömiehen osuudesta elinkeinotoiminnan tuloon. Yhtiömiesten henkilökohtaisen tulolähteen tulo katsotaan kokonaan pääomatuloksi, mutta elinkeinotoiminnan sekä maatalouden tulo jaetaan verotettavaksi yhtiömiesten pääoma- ja ansiotulona. Pääomatuloksi katsotaan 20 % yhtiömiehen osuudesta yhtiön edellisen verovuoden nettovarallisuuteen ja loput ovat ansiotuloa. (TVL 38.1 §, 62.1 §) Pääomatulon verokanta vuonna 2016 on 30 % ja 30 000 euron ylittävältä osin

34 %. Ansiotulo-osuus verotetaan yhdessä yhtiömiehen muiden ansiotulojen kanssa valtionverotuksessa vuosittain vahvistettavan valtion progressiivisen tuloveroasteikon sekä kunnallisverotuksessa kunnan oman kunnallisveroprosentin mukaisesti. (Verohallinto 2016a, viitattu 1.7.2016.)

Nettovarallisuus tarkoittaa yrityksen varojen ja velkojen erotusta. Varoja ovat käyttö-, vaihto-, sijoitus- ja rahoitusomaisuus sekä muu omaisuus ja pitkävaikutteiset menot, joilla on varallisuusarvoa. Varat arvostetaan lain varojen arvostamisesta 3 §:ssä säädetyillä periaatteilla. Velkoja ovat taseen vieraan pääoman erät. Varoihin ja velkoihin ei kuulu laskennallisia verosaamia tai -velkoja eikä yhtiön saamia yhtiömiehiltä. (Laki varojen arvostamisesta 22.12.2005/1142, 15 §.) Nettovarallisuus lasketaan tulolähdekohtaisesti ja elinkeinotoiminnan nettovarallisuuteen tehdään yhtiömieskohtaisia oikaisuja. Siihen ei sisälly saamia yhtiömiehiltä eikä yhtiön omistaman asunnon arvoa, jota yhtiömies tai hänen perheensä on käyttänyt verovuonna asuntonaan. Myös korollinen velka, jonka yhtiömies on hankkinut yhtiöosuuttaan varten, vähennetään hänen osuudestaan yhtiön varoihin. Nettovarallisuuteen kuitenkin lisätään 30 % verovuoden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen elinkeinotoiminnan ennakonpidätyksen alaisten palkkojen määrästä. (TVL 41.2–4 §.) Palkkoihin luetaan näin ollen myös yhtiömiesten palkat. Tämän takia yrityksissä kannattaakin tutkia tapauskohtaisesti, tuleeko palkan maksamisesta yhtiömiehille verohyötyä. Palkan maksaminen pienentää yrityksen verotettavaa tuloa ja siten myös yhtiömiehille jaettavaa tuloosuutta. Se alentaa myös nettovarallisuutta, mutta hidastetusti, koska nettovarallisuuteen lisätään 30 % edellisten 12 kuukauden aikana maksetuista palkoista. Lisäksi palkan maksaminen lisää yhtiömiesten ansiotulona verotettavaa määrää, ja palkan maksamisesta aiheutuu maksettavia sivukuluja. (Leppiniemi & Walden 2016, luku 4, Yritysmuodot.)

Eräs tulosuunnittelun keino avoimessa yhtiössä on toimintavaraus, jota toimeksiantajayrityksessäkin on käytetty. Toimintavaraus on kulukirjaus, jonka avulla voidaan hyvänä vuonna näyttää pienempää verotettavaa tulosta, ja huonona vuonna se voidaan purkaa ja näyttää suurempaa tulosta. (Juusela ym. 2016, luku 15, Liikkeen ja ammatinharjoittajan toimintavaraus.) Verovuonna ja sitä edeltävinä vuosina tehtyjen varausten yhteismäärä ei saa ylittää 30 % tilikauden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen ennakonpidätyksen alaisten palkkojen määrää. (Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360, 46a §.)

KUVIO 1. Avoimen yhtiön verotettavan tulon jakautuminen yhtiömiehen pääoma- ja ansiotuloksi (Tomperi 2015, 43)

3 OSAKEYHTIÖ

Osakeyhtiölain mukaan Suomessa on varsinaisesti vain kaksi osakeyhtiömuotoa: yksityinen osakeyhtiö ja julkinen osakeyhtiö (Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624, 1:1.1 §). Tässä työssä keskitytään tutkimaan yksityistä osakeyhtiötä, sillä jos toimeksiantajayritys päättää muuttaa yritysmuotoaan, muutos tapahtuu nimenomaan yksityiseksi osakeyhtiöksi. Toisin kuin avoin yhtiö osakeyhtiö on omistajistaan itsenäinen oikeushenkilö. Osakeyhtiöllä voi olla yksi tai useampi osakkeenomistaja, ja he voivat olla sekä luonnollisia henkilöitä että oikeushenkilöitä. (OYL 1:2.1 §; Koski & Sillanpää 2016, luku 3.)

Perustaminen

Yksityisen osakeyhtiön perustamiseen tarvitaan vähintään 2 500 euron osakepääoma (OYL 1:3.1 §). Yhtiö perustetaan laatimalla kirjallinen perustamissopimus ja yhtiöjärjestys, joka on hallintoelimiä, johtohenkilöitä ja tilintarkastajia velvoittava yhtiön normisto. Perustamissopimuksen allekirjoittavat kaikki osakkeenomistajat, ja siinä on mainittava muun muassa osakkeenomistajat, osakkeiden merkintähinta ja toimielinten jäsenet ja sen mukaan on liitettävä yhtiöjärjestys. Yhtiöjärjestykseen pitää kirjata vähintäänkin yhtiön toiminimi, kotipaikka ja toimiala. Lisäksi yhtiön tilikausi mainitaan joko perustamissopimuksessa tai yhtiöjärjestyksessä. (sama, 2:1–3 §.)

Osakeyhtiö syntyy kaupparekisteriin merkitsemisellä. Se on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa perustamissopimuksen allekirjoittamisesta. (sama, 2:8.1 §.)

Hallinto ja edustaminen

Osakeyhtiön organisaatio koostuu lakisääteisistä hallintoelimistä, joiden välityksellä osakkeenomistajat voivat vaikuttaa yhtiön asioiden hoitamiseen ja osallistua sen päätöksentekoon. Pakollisia hallintoelimiä ovat yhtiökokous ja hallitus. Myös tilintarkastajan valinta on pakollista, jos yhtiö on tilintarkastusvelvollinen. Lisäksi on mahdollista, että yhtiöllä on toimitusjohtaja ja hallintoneuvosto, mutta ne eivät ole välttämättömiä. (Villa 2013, 254, 272.) Osakeyhtiölain luvuissa 5 ja 6 on määrätty tarkemmin osakeyhtiön johdosta ja hallinnosta, mutta seuraavaksi kerrotaan hieman jotain jokaisesta hallintoelimestä (624/2006).

Osakeyhtiön ylin päättävä elin on yhtiökokous, jossa osakkeenomistajat tekevät päätöksiä yhtiön asioista osakkeenomistajan ominaisuudessaan. Se päättää muun muassa osinkojen jakamisesta. Yhtiökokous muodostuu niistä osakkeenomistajista, jotka ovat läsnä tai laillisesti edustettuina. Vähintään yhdestä tai useammasta luonnollisesta henkilöstä koostuva hallitus koollekutsuu yhtiökokouksen, jos yhtiöjärjestyksessä ei ole sovittu muuta. Hallituksella on osakeyhtiössä yleistoimivalta, eli se huolehtii yhtiön hallinnosta, ja sen toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä. Jos siis verataan hallituksen yleistoimivaltaa yhtiökokouksen toimivaltaan, hallituksen toimivalta on ensisijainen. Jotta jokin asia kuuluu yhtiökokouksen päätettäväksi, siitä täytyy olla määräys osakeyhtiölaissa. Lain mukaan esimerkiksi tilinpäätöksen vahvistaminen täytyy tehdä yhtiökokouksessa. (Villa 2013, 256, 272–273.)

Hallitus valitsee ja erottaa mahdollisen toimitusjohtajan, joka on hallituksen alainen toimielin. Toimitusjohtajan tehtävänä on vastata osakeyhtiön päivittäisen toiminnan johtamisesta, ja hän hoitaa yhtiön juoksevaa hallintoa. Kumpikin tapahtuu hallituksen antamia ohjeita noudattaen. Osakeyhtiössä voi olla lisäksi hallintoneuvosto, jonka tehtävänä on valvoa hallituksen ja toimitusjohtajan vastuulla olevaa hallintoa. (sama, 254, 280, 282.)

Laissa määrätään myös siitä, kuka voi edustaa yhtiötä. Sen mukaan hallitus edustaa yhtiötä, mutta toimitusjohtaja voi edustaa yhtiötä niissä asioissa, jotka kuuluvat hänen tehtäviinsä. Lisäksi yhtiöjärjestyksessä voidaan sopia, että hallituksen jäsenillä tai toimitusjohtajalla on oikeus edustaa yhtiötä tai hallitus voi antaa edustamisoikeuden jäsenilleen, toimitusjohtajalle tai muulle nimetylle henkilölle. (OYL 6:25–26 §:t.)

Osakkeenomistajien rajoitettu vastuu

Osakkeenomistajien rajoitetulla vastuulla tarkoitetaan sitä, että yhtiön velkojat, sopimuskumppanit tai ketkään muutkaan eivät voi vaatia osakkeenomistajia täyttämään yhtiölle kuuluvia veloitteita, kuten maksamaan yhtiön erääntyneitä laskuja – toisin kuin avoimessa yhtiössä. Tämä vastuun erillisuus turvaa osakkeenomistajia. Tästä erillisyydenperiaatteesta on myös muita hyötyjä: osakkeenomistajat voivat sijoittaa yhtiöön varoja vähäisellä riskillä, koska heidän ei tarvitse esimerkiksi seurata muiden osakkaiden taloudellista tilannetta. Osakkaat tietävät, etteivät voi menettää kuin korkeintaan yhtiön omaan pääomaan sijoittamansa määrän. (OYL 1:2 §; Villa 2013, 202–203.)

Osakkeenomistaja voi kuitenkin vastata yhtiön velvoitteista muilla tavoin, esimerkiksi sopimusoi-
keudellisilla perusteilla, eli takaamalla tai antamalla pantin osakeyhtiön velasta. Lisäksi osakkeen-
omistajan vastuu voi perustua erityislainsäädäntöön. Siihen kuuluvat esimerkiksi konkurssi- ja ve-
rotusmenettelylaki sekä ulosottokaari. (Villa 2013, 202.)

Erityislainsäädännössä on säädetty myös tilanteista, joissa osakeyhtiömuodon käyttäminen lue-
taan keinotekoiseksi järjestelyksi, jonka oikeudellinen muoto ei vastaa järjestelyn tosiasiallista si-
sältöä tai tarkoitusta. Näissä tapauksissa osakkeenomistajan erillisuus voidaan syrjäyttää ja vastuu
kohdistaa suoraan häneen. Lisäksi korkein oikeus on todennut ratkaisussaan KKO 2015:17, että
erillisyyden periaate voidaan syrjäyttää, jos yhtiöiden välisiä suhteita tai osakkeenomistajan mää-
rämisvaltaa on käytetty keinotekoisesti ja moitittavasti niin, että yhtiön velkojia on vahingoitettu tai
lakisääteistä vastuuta kierretty. Erillisyyden periaate voidaan jättää huomiotta näin ollen vain poik-
keustilanteissa, joissa osakeyhtiömuotoa on käytetty väärin vastuun välttämiseksi, ja se on aika
harvinaista. (Juvonen & Reinikainen 2015, viitattu 17.8.2016.)

3.1 Osakeyhtiön varojenjak

Osakeyhtiön varojen jakamista säädelään tarkasti, eikä varoja saa jakaa muulla tapaa kuin osa-
keyhtiölaissa on määrätty. Varojen jakamisella tarkoitetaan yhtiön vastikkeettomia suorituksia
osakkaille. Tiukka sääntely johtuu siitä, etteivät osakkaat ole henkilökohtaisesti vastuussa yhtiön
sitoumuksista ja muista velvoitteista, koska yhtiöllä on omistajistaan erillinen varallisuuspiiri. Tämän
takia yhtiön velkojia suojataan laissa olevilla velkojiensuojasäännöksillä, joiden tarkoituksena on
turvata yhtiöön sijoitetun pääoman pysyvyys ja rajoittaa osakkeenomistajien mahdollisuutta siirtää
yhtiön varoja itselleen, eli osakkeenomistajat eivät voi tehdä yhtiöstä esimerkiksi verovapaita yksi-
tyisottoja. Osakkeenomistajille voidaankin jakaa varoja vain, jos se ei vaaranna velkojien saatavia.
(Koski & Sillanpää 2016, luku 9.)

Yleensä varojen jako tapahtuu rahana, kuten osinkona, mutta yhtiö voi myös luovuttaa muuta ra-
hanarvoista omaisuutta, suorittaa palvelun tai myöntää vastikkeettoman edun (Kukkonen & Walden
2011, 38). Lain mukaan osakkeenomistajille voidaan jakaa laillisesti varoja vain 1) voitonjaolla, eli
osinkona tai varojen jakamisella vapaan oman pääoman rahastosta, 2) alentamalla osakepää-

omaa, 3) hankkimalla ja lunastamalla uusia osakkeita ja 4) purkamalla yhtiö ja poistamalla se rekisteristä. Muunlainen varojen jakaminen on laitonta, paitsi jos kaikki osakkeenomistajat päättävät siitä yksimielisesti. (OYL 13:1.1–3 §; Villa 2013, 319.)

Se, kuinka paljon varoja voidaan jakaa, riippuu yhtiön taseessa olevan vapaan oman pääoman määrästä. Yhtiö saa jakaa enintään vapaan oman pääoman, josta vähennetään mahdolliset edellisten tilikausien tappiot ja saman tilikauden aikana tehdyt vapaan oman pääoman jakamiset. Vapaaseen omaan pääomaan kuuluvat esimerkiksi tilikauden ja edellisten tilikausien voitot, sijoitetun vapaan pääoman rahasto ja erilaiset vapaaehtoiset rahastot. (Koski & Sillanpää 2016, luku 9, Jakkelpoiset varat.) Lisäksi varojen jakaminen riippuu yhtiön maksukyvyistä, sillä varoja ei saa jakaa, jos jaosta päätettäessä tiedetään tai pitäisi tietää yhtiön olevan maksukyvytön tai jaon aiheuttavan maksukyvyttömyyden (OYL 13:2 §).

Varojen jaon täytyy perustua viimeksi vahvistettuun tilinpäätökseen. Tilinpäätöksen täytyy olla tilintarkastettu, jos yhtiö on tilintarkastusvelvollinen. Tilinpäätöksessä ilmenevän vapaan oman pääoman lisäksi jaossa on huomioitava tilinpäätöksen laatimisen jälkeen tapahtuneet olennaiset muutokset yhtiön taloudellisessa asemassa. (OYL 13:3 §.)

Osakeyhtiö voi maksaa myös palkkaa yhtiössä työskenteleville osakkeenomistajille, mikä katsotaan vastikkeelliseksi yhtiön varojen jakamiseksi, eli maksamalla osakkaalle palkkaa yhtiö saa vastikkeeksi työsuorituksen. Tällöin ei ole kyse varojen jaosta osakkeenomistajille vaan varojen normaalista käytöstä yhtiön toimintaan. (Koski & Sillanpää 2016, luku 9, Varojen käyttö.) Osakkaille voidaan maksaa myös kustannusten korvauksia, kuten päivärahaa ja kilometrikorvauksia. Lisäksi varoja voidaan jakaa luontoisetuina, vuokra-, korko- tai muuna kuluna, joka on yhtiön verotuksessa vähennyskelpoinen ja saajalleen pääomatulona verotettava. (Reunanen 2014, viitattu 20.8.2016.)

Osakkeenomistajalla ja hänen perheellään on myös mahdollisuus saada yhtiöstä rahalaina. Tätä kutsutaan osakslainaksi, jos lainaa ei ole maksettu takaisin verovuoden päättymiseen mennessä. (Verohallinto 2016b, viitattu 20.8.2016.) Osakslaina on lainansaajan veronalaista pääomatuloa, jos lainansaaja tai hänen perheensä omistaa yhdessä tai erikseen vähintään kymmenen prosenttia yhtiön osakkeista tai niiden tuottamasta äänimäärästä (TVL 53a §).

Yleisimpiä varojenjako tapoja pienessä listaamattomassa osakeyhtiössä lienevät palkanmaksu ja osingot. Näitä kahta tapaa toimeksiantajayrityskin luultavasti tulisi käyttämään. Kappaleessa 3.2.1

Varojenjaon verotus kerrotaankin tarkemmin näiden kahden tavan verotuksesta, ja luvussa viisi lasketaan, miten toimeksiantajayrityksen kannattaisi jakaa varoja, jotta se olisi verotuksellisesti edullisinta.

3.2 Osakeyhtiön verotus

Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen, mikä tarkoittaa sitä, että sen saama tulo verotetaan osakeyhtiön tulona. Osakeyhtiön verotuksella ei näin ollen ole vaikutusta osakkaan verotukseen. Osakeyhtiön osakkeenomistajia verotetaan vasta sitten, kun he nostavat osakeyhtiöstä tuloja esimerkiksi palkkana tai osinkona. Osakeyhtiön verotulo jaetaan valtiolle, kunnalle ja seurakunnille veron-tilityslain mukaisesti. (Tomperi 2015, 45.)

Osakeyhtiön verotettava tulo lasketaan vähentämällä veronalaisista tuloista vähennyskelpoiset menot. Verotettavaa tuloa syntyy tulojen ollessa menoja suuremmat ja tappiota tilanteen ollessa päinvastainen. Verotettavan tulon laskeminen perustuu kirjanpitoon, mutta verotettava tulos voi kuitenkin poiketa kirjanpidon tuloksesta kirjanpidon ja verotuksen eroavaisuuksien takia esimerkiksi jak-sotusten ja arvostamisten osalta. (Kukkonen & Walden 2010, 52–53.)

Samaan tapaan kuin avoimessa yhtiössä osakeyhtiönkin tulo verotetaan tulolähteittäin, joita ovat siis elinkeinotoiminnan, maatalouden ja henkilökohtainen tulolähde (TVL 30.3 §). Henkilökohtainen tulolähde voi muodostua esimerkiksi elinkeinotoiminnan ulkopuolisille vuokratusta kiinteistöstä tai osinkotuotoista (Tomperi 2015, 45). Kunkin tulolähteen verotettava tulo lasketaan erikseen vähentämällä tulolähteen verovuoden tulosta aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut samaan tulolähteeseen kuuluvat tappiot. Tappioiden vähennysoikeus säilyy kymmenen seuraavan verovuoden ajan alkaen siitä, kun ne ovat syntyneet. (Verohallinto 2015a, viitattu 18.8.2016.) Yhtiö kuitenkin menettää tappioiden vähentämisoikeuden, jos yli puolet sen osakkeista on vaihtanut omistajaansa tappiovuoden aikana tai sen jälkeen eikä vaihdos johdu testamentista tai perinnöstä tai yli puolet osakkaista on vaihtunut. Yhtiöllä on mahdollisuus hakea poikkeuslupaa tappioiden vähentämiselle. (TVL 122.1–3 §.) Tappioiden vähentämisen jälkeen eri tulolähteiden verotettavat tulot lasketaan yhteen, ja tästä yhteissummasta lasketaan yhteisön tulovero. Tuloveroprosentti on 20. (Verohallinto 2015a, viitattu 18.8.2016.)

3.2.1 Varojenjaon verotus

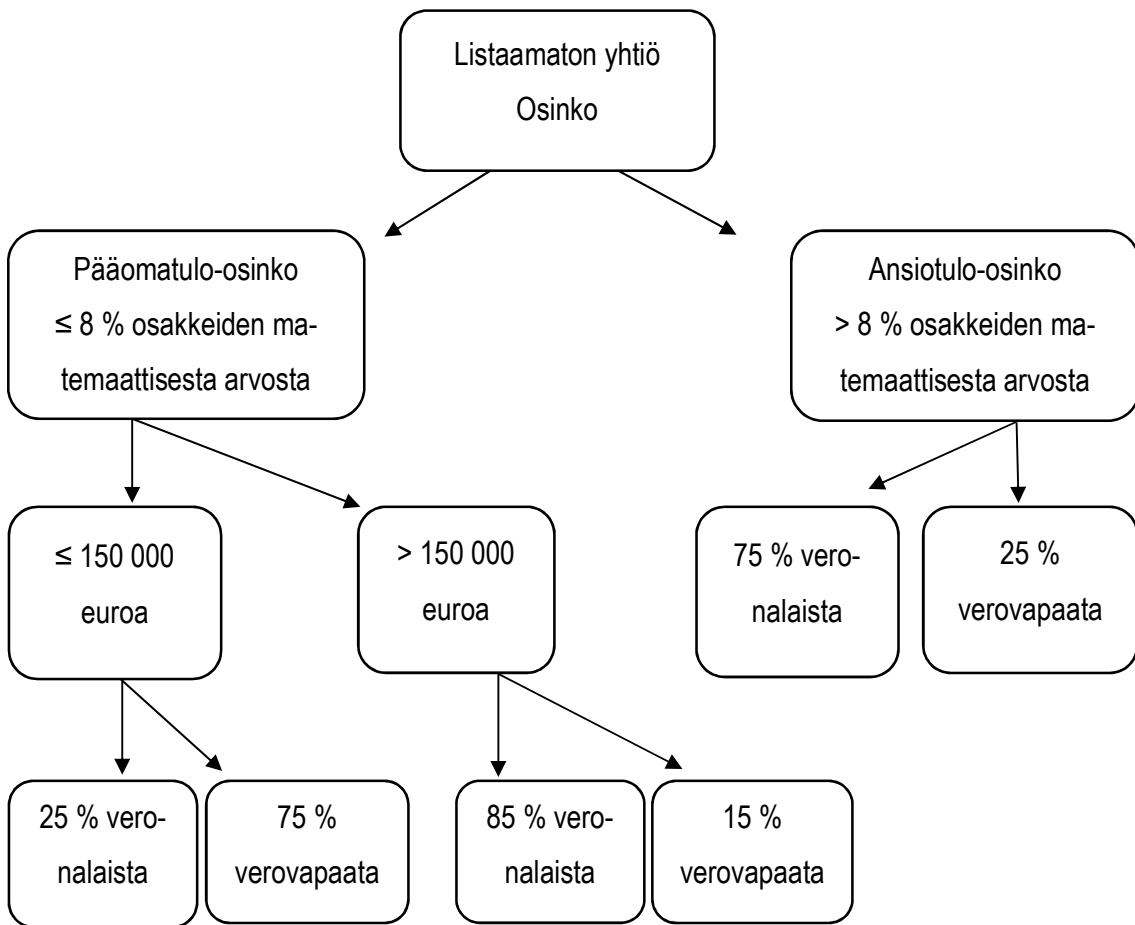
Osakkaiden saama palkka verotetaan ansiotulona valtion- ja kunnallisverotuksessa. Palkasta pidätetään aina ennakonpidätys ja maksetaan sosiaaliturvamaksu. Sosiaaliturvamaksun suuruus vuonna 2016 on 2,12 %. Palkan muut sivukulut maksetaan riippuen siitä, onko osakas TyEL- vai YEL-vakuutukset piirissä. YEL:n piiriin kuuluvien palkasta maksetaan ainoastaan sosiaaliturvamaksu. Osakas kuuluu YEL-vakuutuksen piiriin silloin, jos hän työskentelee yrityksessä johtavassa asemassa ja omistaa yksin yli 30 % osakepääomasta tai osakkaiden tuottamasta äänimäärästä tai omistaa yhdessä perheenjäsentensä kanssa yli puolet osakepääomasta tai osakkeiden tuottamasta äänimäärästä ja omistaa itse vähintään yhden osakkeen. Johtavassa asemassa olevilla tarkoitetaan toimitusjohtajaa, hallituksen jäsentä ja muita vastaavassa asemassa olevia henkilöitä. Johtavassa asemassa katsotaan myös olevan pienissä perheyriyksissä työskentelevät omistaja-perheenjäsenet asemastaan huolimatta. Toimeksiantajayrityksessä kaikki henkilöt kuuluvat YEL:n piiriin. Jos YEL-vakuutukset piiriin kuulumisen kriteerit eivät täyty, kuulutaan TyEL:n alaisuuteen. Silloin osakkaiden palkasta vähennetään myös työttömyysvakuutus-, tapaturmavakuutus- ja TyEL-eläkevakuutusmaksu. (Viitala 2014, 94–96; Keskinäinen työeläkevakuutusyhtiö Elo 2016, viitattu 21.8.2016; Suomen Yrittäjät 2016, viitattu 21.8.2016.)

Yksityishenkilön saama osinko listaamattomasta osakeyhtiöstä jaetaan pääoma- tai ansiotulona tai molempina verotettavaan osaan yhtiön nettovarallisuuden ja osakkeiden matemaattisen arvon perusteella. Osa osingoista voi olla myös verovapaita. Pääomatuloksi katsotaan kahdeksan prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta ja loput verotetaan ansiotulona. (TVL 33b §.) Nettovarallisuus lasketaan samalla tavalla kuin avoimessa yhtiössä, mutta erona on, ettei siihen lisätä 30 %:a verovuoden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksetuista ennakonpidätyksen alaisista palkoista (ArVL 2 §). Varoja laskettaessa huomioon otetaan myös maatalouden ja henkilökohtaiseen tulolähteeseen kuuluva varallisuus (Juusela ym. 2016, luku 5, Osakeyhtiö). Osakkeiden matemaattinen arvo puolestaan saadaan siten, että yhtiön verovuotta edeltävän vuoden nettovarallisuus jaetaan yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Yhtiön omia osakkeita ei siis oteta laskennassa huomioon. (ArVL 9 §.)

Kuviossa kaksi on esitetty, miten osakkeenomistajia verotetaan osingoista, kun jakajana on listaamaton osakeyhtiö. Osingon ollessa enintään kahdeksan prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta, 25 % siitä on veronalaista pääomatuloa ja loput eli 75 % verotonta tuloa 150 000 euroon asti. 150 000 euroa ylittävästä osasta 85 % on veronalaista pääomatuloa ja 15 % verotonta tuloa.

150 000 euron raja on osakaskohtainen, joten kaikki kyseisen osakkaan samana vuonna saamat listaamattomien yhtiöiden osingot lasketaan yhteen. Jos osinko on enemmän kuin kahdeksan prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta, ylimenevästä osasta 75 % katsotaan ansiotuloksi ja 25 % verovapaaksi. (TVL 33b.1–2 §.)

Osinkoja maksavan yhtiön täytyy tehdä osingoista ennakonpidätys. Vuonna 2016 ennakonpidätys on 7,5 %, jos osinko jää alle 150 000 euroon. 150 000 euron ylittävältä osalta ennakonpidätys on suuruudeltaan 28 %. (Verohallinto 2016c, viitattu 21.8.2016.)

KUVIO 2. Osingonjako luonnolliselle henkilölle listaamattomasta osakeyhtiöstä (Tomperi 2015, 53)

3.2.2 Peitelty osinko

Joissain tapauksissa varojen jakaminen osakeyhtiöstä voidaan katsoa peiteltyksi osingonjakoiksi, mistä tulee veroseuraamuksia sekä yhtiölle että osakkeenomistajalle. ”Peiteltyllä osingolla tarkoitetaan rahanarvoista etuutta, jonka osakeyhtiö antaa osakkaansa tai tämän omaisen hyväksi osakkuusaseman perusteella tavallisesta olennaisesti poikkeavan hinnoittelun johdosta tai vastikkeetta” (Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558, 29.1 §).

Suurin syy peiteltyyn osingon jakamiseen on osinkojen osittain kahdenkertainen verotus: yhtiötä verotetaan sen tulosta ja osakasta hänen saamastaan osingosta. Vapautuakseen näistä veroseuraamuksista saatetaan ryhtyä järjestelyihin, joilla yhtiö siirtää osinkoon rinnastettavan edun osakkeenomistajalle poikkeavan hinnoittelun avulla, kuten maksamalla ylipalkkaa tai perimällä alihintoja. Ylipalkaksi voidaan katsoa esimerkiksi yhtiön vuokraama henkilöauto, joka annetaan veloittamatta osakkaan käyttöön, eikä yhtiön kirjanpitoon kirjata autoetua palkaksi eikä toimiteta ennakonpidäystä. Alihinnoittelukin voi olla peiteltyä osinkoa, jos osakeyhtiö myy osakkaalle esimerkiksi tuottamiaan hyödykkeitä käypää hintaa halvemmalla. (Juusela ym. 2016, luku 26.) Peiteltyä osingonjakoa voidaan siis soveltaa tilanteisiin, joissa varallisuutta siirtyy osakeyhtiöstä osakkaalle tavanomaista osingonjakoa edullisemmalla verotuksella. Peitelty osingonjako voi tulla kyseeseen myös tilanteessa, jossa edun antaminen on perustunut väriin tietoihin, väärinkäsityksiin tai muihin tahattomiin tilanteisiin. Säännöksen soveltaminen ei siis edellytä tahallisuutta tai tuottamuksellisuutta. (Kukkonen & Walden 2011, 212.) Esimerkiksi tahaton virhe hinnoittelussa voidaan tulkita peiteltyksi osingoksi (Juusela ym. 2016, luku 26).

Peitelty osingonjako aiheuttaa kuitenkin sen, että sekä yhtiön että osakkaan verotusta täytyy oikaista: yhtiön verotuksessa menetellään niin kuin olisi käytetty käypää hintaa ja osakkaan veronalaiseksi tuloksi katsotaan käyvän ja käytetyn hinnan erotus (VML 29.3 §). Luonnollisen henkilön saamasta peitelystä osingosta 75 % katsotaan veronalaiseksi ansiotuloksi (TVL 33d.1 §).

4 YHTIÖMUODON MUUTTAMINEN

Yritystä perustettaessa toiminta aloitetaan yleensä yksityisenä elinkeinonharjoittajana sen helppouden takia. Kun toiminta kasvaa, voidaan alkaa pohtia yhtiömuodon muuttamista kenties ensin henkilöyhtiöksi ja sitten osakeyhtiöksi tai suoraan osakeyhtiöksi. Myös toimeksiantaja aloitti toimintansa ensin yksityisliikkeenä, mutta sittemmin toimintaa jatkamaan perustettiin kokonaan uusi yritys, jonka yhtiömuodoksi valikoitui avoin yhtiö. Avoin yhtiö valittiin yhtiömuodoksi, koska sen perustaminen koettiin helpoksi ja vastuuta haluttiin jakaa useamman henkilön kesken. Syynä uuden yrityksen perustamiseen ja yhtiömuodon vaihtamiseen oli liikevaihdon kasvaminen ja liikekumppanien mukaan ottaminen toimintaan. Yritysmuodon muuttamisen takana on yleensä pyrkimys verojen minimointiin, ja nyt yhtiömiehiä onkin alkanut kiinnostaa, onko osakeyhtiönä toimiminen kuitenkin verotuksellisesti edullisempi vaihtoehto kuin avoin yhtiö. (Toimeksiantajayrityksen yhtiömies, haastattelu 15.6.2016.)

Yhtiömuotoa on usein mahdollista muuttaa ilman välittömiä veroseuraamuksia. Ettei näitä seuraamuksia tulisi, muutos kannattaa suunnitella ja toteuttaa huolellisesti, sillä siihen liittyviä virheitä on myöhemmin vaikea korjata. (Juusela ym. 2016, luku 19.) Tässä luvussa tuodaankin esille asioita, jotka on hyvä huomioida yhtiömuodon muutosta suunniteltaessa. Huomioitavat asiat liittyvät esimerkiksi poistoihin, yksityisottoihin ja oman pääoman muutoksiin. Tämän jälkeen kerrotaan siitä, miten yhtiömuodon muutos toteutetaan käytännössä.

4.1 Muutoksessa huomioitavat asiat

Elinkeinoverolain 51c §:n mukaan yhtiömuodon muutos toteutetaan siten, miten tuloverolain 24 ja 28 §:ssä sanotaan. Tuloverolain 24 §:n mukaan yhtiömuotoa on siis mahdollista muuttaa ilman välittömiä tuloveroseuraamuksia, ja siihen yleensä pyritäänkin. Tämä kuitenkin edellyttää sitä, että yrityksen toiminnassa noudatetaan jatkuvuusperiaatetta ja että yrityksen identiteetin voidaan katsoa pysyvän muutoksen jälkeen samana. Näiden lisäksi toimintamuodon muutoksen täytyy tapahtua siten, miten laissa avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä määrätään. Jatkuvuudella tarkoitetaan tässä tapauksessa sitä, että avoimen yhtiön varat ja velat siirtyvät muuttumattomina osakeyhtiön kirjanpitoon. Yrityksen identiteetti pysyy puolestaan samana silloin, kun yritystä voidaan pitää osakeyhtiöksi muuttamisen jälkeen olennaisilta osin samana, kuin se oli avoimena yhtiönä.

Tämä merkitsee sitä, että yrityksen varallisuuden täytyy siirtyä olennaisilta osin avoimelta yhtiöltä osakeyhtiölle. Lisäksi yhtiön omistussuhteiden täytyy pysyä suhteellisen muuttumattomina, eli vähintään yhden tai useamman yhtiömiehen täytyy merkitä osakeyhtiön osakkeet. Jos identiteetin ei katsota säilyneen, yritysmuodon muutos tarkoittaa yhtiön purkautumista. Purkautuva ja perustettu yritys ovat eri verovelvollisia. (Kukkonen & Walden 2010, 240–242.)

Yrityksen verovuosi päättyy silloin, kun yhtiömuodon muutos merkitään kaupparekisteriin. Jos muutos tehdään kesken tilikauden, verovelvollisasema määräytyy verovuoden päättyessä voimassa olevan yritysmuodon mukaan, eli toimeksiantajan tapauksessa sitä verotettaisiin osakeyhtiönä. Muutosta edeltävän yhtiömuodon, eli toimeksiantajan tapauksessa avoimen yhtiön, verovuosi päättyy osakeyhtiön kaupparekisteriin merkitsemispäivää edeltävään päivään, ja kaupparekisteriin merkitsemispäivä on toisaalta osakeyhtiön verovuoden ensimmäinen päivä. Tilikauden aikaisiin tapahtumiin sovelletaan kuitenkin tapahtumahetken yhtiömuotoa koskevia säännöksiä, eli toimeksiantajan tapauksessa ennen muutosta avoimen yhtiön ja muutoksen jälkeen osakeyhtiön säännöksiä. Tämä tarkoittaa sitä, että muutosvuoden tulot ja menot täytyy kohdistaa tarkasti oikealle yhtiömuodolle. Tähän liittyy verosuunnittelun mahdollisuus. Yhtiölle voi olla edullista siirtää esimerkiksi hyödykkeen luovutus osakeyhtiöaikaan, jolloin siitä saatava tulo siirtyy osakeyhtiölle ja osaksi sen verotettavaa tuloa. Tämänkaltaisen siirron täytyy kuitenkin vastata asian todellista luonnetta ja tarkoitusta, sillä jos siirto tulkitaan keinotekoiseksi, on mahdollista, että se katsotaan veronkiertämiseksi. (Juusela ym. 2016, luku 19, Yrityksen tuloverotus; Verohallinto 2016d, viitattu 29.8.2016.)

Yhtiömuodon muutosta suunniteltaessa täytyy myös huomioida, ettei osakeyhtiöön voida ottaa sen muutosvaiheessa uusia osakkeenomistajia, vaan muiden kuin avoimen yhtiön yhtiömiesten ottaminen yhtiöön täytyy tehdä joko ennen muutosta tai sen jälkeen. Kaikkien avoimen yhtiön yhtiömiesten ei kuitenkaan ole pakko siirtyä osakeyhtiön osakkeenomistajiksi, vaan heillä on mahdollisuus erota yhtiöstä ja saada lunastus yhtiöosuudestaan. (Kukkonen & Walden 2010, 245.) Normaalisti yhtiömuodon muutostilanteessa tappioiden vähennysoikeus siirtyy osakeyhtiölle, mutta kuitenkin jos yli puolet yhtiöosuuksista vaihtaa omistajaansa, osakeyhtiö ei saa vähentää avoimelle yhtiölle vahvistettuja tappioita (TVL 122.1 §).

Jos yhtiömuotoa muutetaan kesken verovuoden, yrityksen aikaisempina vuosina vahvistetut tappiot voidaan vähentää sekä avoimessa yhtiössä että osakeyhtiössä. Tämä tapahtuu aikajärjestyksessä siten, että ensin tappiot vähennetään avoimen yhtiön ja vasta sen jälkeen osakeyhtiön tuloista, jos vähentämättä olevia tappioita vielä jää. Avoimelle yhtiölle viimeiseltä verovuodelta

vahvistettu tappio on mahdollista vähentää osakeyhtiön tuloksesta jo samana verovuonna, jos omistussuhteissa ei ole tapahtunut muutoksia, jotka estävät vähentämisen. (Verohallinto 2016d, viitattu 29.8.2016.)

Yhtiömuodon muutoksessa täytyy huomioida myös se, ettei muutosvuonna saa tehdä poistoja kahden kertaan. Verovuonna, jolloin yhtiö muuttuu osakeyhtiöksi, osakeyhtiöllä on mahdollisuus vähentää käyttöomaisuudesta verovuoden enimmäispoistot, jos niitä ei ole jo vähennetty avoimessa yhtiössä. Osakeyhtiön poistojen määrää pienentää se, jos avoin yhtiö on jo tehnyt sinä verovuonna poistoja. Enimmäispoistot koostuvat siis avoimen yhtiön muodonmuutoshetken tilinpäätöksen ja osakeyhtiön tilinpäätöksen poistoista, jos muodonmuutos on tapahtunut kesken tilikauden. (Tomperi 2015, 151.)

Muutos osakeyhtiöksi aiheuttaa toimintavarauksen tuloutumisen, koska osakeyhtiöt eivät voi avoimen yhtiön tapaan tehdä toimintavarausta. Varaus katsotaan sen verovuoden tuloksi, jona yhtiömuodon muutos tapahtuu. (EVL 46a.3 §.) Toimeksiantajayrityksen toimintavaraus lisättäisiin näin ollen avoimen yhtiön verotettavaksi tuloksi sen muutosvuoden tilinpäätöksessä.

Yhtiömuodon muutoksella ei ole automaattista vaikutusta avoimen yhtiön yhtiömiesten velkavastuuseen, vaan he ovat myös osakeyhtiöaikana vastuussa avoimen yhtiön veloista. Heillä on mahdollisuus vapautua vastuusta vain, jos velkojat suostuvat siihen. Velkojille ilmoitetaan kirjallisesti yhtiömuodon muutoksesta ja heidän oikeudestaan vastustaa yhtiömiesten velkavastuusta vapautumista. Jos he eivät ole kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen saamisesta ilmoittaneet osakeyhtiölle vastustavansa veloista vapautumista, heidän katsotaan suostuneen siihen. (AKYL 8:5.1–2 §.)

Yhtiömuodon muutostilanteessa voi tulla ongelmia myös tehtyjen yksityisottojen kanssa, koska osakeyhtiössä ei saa tehdä nostoja samaan tapaan kuin avoimessa yhtiössä. Tietyissä tilanteissa yksityisotot voidaan katsoa peiteltyksi osingoksi. Peruseriaatteena on, että ennen muutosta tehdyt yksityisotot eivät ole peiteltyä osinkoa, jos avoimen yhtiön pääoma eli voittovarot ja pääomapanokset ovat riittäneet yksityisottojen tekemiseen. Voittovaroiksi katsotaan aikaisempien tilikausien ja muutostilikautena ennen yhtiömuodon muutosta syntyneet voitot. Yksityisottona voidaan nostaa lisäksi yritykseen sijoitettu pääomapanos. Nostamattomat voittovarot ja pääomapanokset selvitetään välitilinpäätöksellä, joka tehdään osakeyhtiön kaupparekisteriin merkitsemistä edeltävälle päivälle. (Verohallinto 2016d, viitattu 29.8.2016.)

Jos yhtiömiehillä on voittovaroja tai pääomapanos nostamatta, eikä avoimella yhtiöllä ole tarpeeksi rahoitusomaisuutta, yksityisöt voidaan kirjata nostamattomilta osin yhtiön velaksi yhtiömiehelle. Tässä tapauksessa velkaa voidaan lyhentää osakeyhtiöksi muuttumisen jälkeen ilman, että se katsottaisiin peiteltyksi osingonjaoksi. Varat on mahdollista nostaa myös muuna omaisuutena kuin rahana rahoitusomaisuuden puuttuessa. Huomioitavaa on kuitenkin, että nostamattomat voittovarat on mahdollista nostaa verovapaasti vain kaupparekisteriin merkitsemistä edeltävään päivään asti. (sama.)

Ongelmia yksityisottojen suhteen syntyy negatiivisen oman pääoman tilanteessa. Jos avoimessa yhtiössä nostetaan varoja yksityisottoina, vaikkei sillä ole nostamattomia voittovaroja tai sijoitettua omaa pääomaa jäljellä, oma pääoma muodostuu negatiiviseksi. Tällöin yhtiöstä on nostettu voittovaroja, jotka verotetaan vasta osakeyhtiön tulona. Tästä seuraa se, että kyseiset yksityisöt voidaan katsoa osakeyhtiöstä nostetuiksi varoiksi ja niitä verotetaan osakeyhtiön osakkaalle antamana peiteltyä osinkona. Kuitenkin jos muutostilikaudella tehdyt yksityisöt eivät ylitä sen tilikauden voittoa, vaan oman pääoman negatiivisuus johtuu aikaisempien tilikausien yksityisotoista, kyseessä ei ole peitelty osingonjako. (sama.)

Myös ennen muutosta tehtyjen yksityisottojen tekeminen voidaan tulkita peiteltyksi osingoksi siinä tapauksessa, jos negatiivista omaa pääomaa on kasvatettu keinotekoisesti yhtiömuodon muuttamiseen liittyen, kuten tekemällä poikkeuksellisen iso yksityisnosto juuri ennen muodonmuutosta. Kuitenkaan sitä ei tulkita peiteltyksi osingoksi, jos oman pääoman negatiivisuus johtuu tavanomaisista yksityisotoista. (sama.)

Osakeyhtiön kaupparekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on, että yhtiön varat riittävät kattamaan osakeyhtiön osakepääoman ja velat. Tämä tarkoittaa sitä, että yhtiötä, jonka oma pääoma on negatiivinen, ei voitaisi muuttaa osakeyhtiöksi. Kuitenkin jos yhtiön varojen käyvät arvot ovat korkeammat kuin tasearvot, varat voivat riittää osakepääoman katteeksi käyvin arvoin laskettuina, vaikka oma pääoma olisikin negatiivinen. (sama.)

4.2 Muutoksen toteutus käytännössä

Avoin yhtiö voidaan muuttaa osakeyhtiöksi lain avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä mukaisesti siinä järjestyksessä kuin avoimen yhtiön yhtiösopimusta muutetaan. Muutos edellyttää kaikkien yhtiömiesten suostumusta, ellei yhtiösopimuksessa ole muuta sovittu. Päätöksestä muuttaa yhtiömuotoa on laadittava yhtiömiesten allekirjoittama erityinen asiakirja, johon sisältyy myös osakeyhtiölain mukaisesti laadittu osakeyhtiön yhtiöjärjestys. Tähän erityiseen asiakirjaan, muutosopimukseen, kirjataan kaikkien osakkeenomistajien nimi, kansalaisuus ja se kuinka monta osaketta kullekin tulee. Lisäksi annetaan selvitys osakepääomasta, jossa yksilöidään omaisuus ja sillä suoritettava maksu, ja omaisuuden arvostamiseen vaikuttavista asioista ja arvostamisessa käytetyistä menetelmistä. Asiakirjassa täytyy myös antaa selvitys yrityksen taloudellisesta tilanteesta esimerkiksi tilinpäätöstietojen muodossa. Yhtiön tilikausi kerrotaan joko asiakirjassa tai yhtiöjärjestyksessä. Yhtiömiesten täytyy myös valita osakeyhtiölle hallitus ja mahdollisesti myös tilintarkastaja. (AKYL 8:3.1–3 §; PRH 2016b, viitattu 4.9.2016.)

Yhtiö muuttuu osakeyhtiöksi kuitenkin vasta sitten, kun se on merkitty kaupparekisteriin. Kaupparekisteri-ilmoitus tehdään Y5-lomakkeella, jolla ilmoitetaan yhtiömuodon muutoksesta osakeyhtiöksi, ja liitelmakkeella 1, jolla ilmoitetaan osakeyhtiön tiedot, sekä muilla liitelmakkeilla. Hallituksen jäsen tai hänen valtuuttamansa henkilö allekirjoittaa muutoslomakkeen Y5. Lomakkeella voidaan ilmoittaa muutoksesta kaupparekisterin lisäksi verohallinnon asiakasrekisteriin ja ennakonperintä-, työnantaja- sekä vakuutusmaksuverovelvollisten rekisteriin. Lomake ja sen täyttöohjeet löytyvät Patentti- ja rekisterihallituksen (PRH) ja Verohallinnon ylläpitämältä ytj.fi-verkkosivuilta. Lomake lähetetään postitse osoitteeseen PRH-Verohallinto, Yritystietojärjestelmä, PL 2000, 00231 Helsinki. (PRH 2016b, viitattu 4.9.2016.)

Kaupparekisteri-ilmoitus täytyy tehdä kolmen kuukauden kuluessa yhtiömuodon muuttamista koskevan asiakirjan allekirjoittamisesta tai muutoin yhtiömuodon muuttaminen raukeaa. Kaupparekisteri-ilmoituksen käsittelymaksu on 380 euroa, joka on maksettava etukäteen. Kuitti maksusta liitetään ilmoituksen mukaan. Ilmoitus on lähetettävä viikon kuluessa maksamisesta tai muutoin sen käsittely hidastuu huomattavasti. (sama.)

5 VEROLASKELMAT TOIMEKSIANTAJAYRITYKSELLE

Tässä luvussa kerrotaan, miten toimeksiantajayritystä ja sen yhtiömiehiä verotetaan avoimena yhtiönä. Lisäksi lasketaan, minkälaista yrityksen ja osakkaiden verotus on silloin, jos yhtiömuoto päätetään muuttaa osakeyhtiöksi. Yrityksen viimeisin tilikausi on 1.6.2015–31.5.2016, joten verolaskelmat on tehty kyseiseltä ajanjaksolta laaditun tilinpäätöksen pohjalta. Tilinpäätöksen tuloslaskelma ja tase ovat esitettynä työn liitetiedoissa (liite 1 ja 2). Laskelmat on tehty edellä mainitulle tilikaudelle Microsoft Excel -taulukkolaskentaohjelman avulla, ja laskuissa on käytetty vuoden 2016 veroprosentteja. Saadut tulokset on pyöristetty lähimpään euroon. Laskelmien tarkoituksena on selvittää toimeksiantajalle, miten paljon sille tulee veroja maksettavaksi eri laskentavaihtoehdossa.

Sekä avoimen yhtiön että osakeyhtiön verolaskelmat on laskettu kahdella eri tavalla, ja laskelmiin on tehty oletus, että yhtiön verotettava tulos on sama kuin kirjanpidon tulos. Ensimmäisessä tavassa tilikauden tulos on 50 000 euroa ja toisessa 100 000 euroa. Tuloksen on johdettu toimeksiantajayrityksen lähimpään kymmeneentuhanteen pyöristetyistä tilikauden tuloksista tilikaudelta 2015–2016 (48 549,64 euroa) ja tilikaudelta 2014–2015 (96 164,48 euroa). Kahteen eri laskentatapaan päädyttiin siksi, koska yrityksen tulos vaihtelee vuosittain melko paljon. Oli siis järkevää selvittää verojen määrä parilla eri tulotasolla, jotta tulokset olisivat kattavampia. Tilikauden tuloksen vaihtelu on riippuvainen muun muassa siitä, kuinka paljon yritys pystyy kulloinkin voittamaan tarjouskilpailuja.

Osakeyhtiön kohdalla tehtiin lisäksi kolme erilaista laskentavaihtoehtoa (liite 5 ja 6) riippuen siitä, miten osakkaat nostavat yrityksestä varoja. Ensimmäisessä vaihtoehdossa oletetaan osakkaiden nostavan koko tulon osinkoina, toisessa vaihtoehdossa tulo maksettaisiin heille kokonaan palkkana ja kolmannessa vaihtoehdossa tulo nostettaisiin puoleksi osinkoina ja puoleksi palkkana. Avoimen yhtiön verolaskelmissa (liite 3 ja 4) varojenjaon suhteen on menetelty siten, miten yhtiössä muutoinkin on tapana, eli yhtiömiehet nostavat yrityksestä oman osuutensa yhtiön tilikauden voitosta. Yhtiömiesten A ja B kummankin voitto-osuus on 45 % ja yhtiömiesten C ja D 5 %. Tätä jakoa on käytetty hyväksi myös osakeyhtiön verolaskelmissa palkkojen ja osinkojen jakamisessa osakkaiden kesken. Laskelmissa on otettu huomioon myös yhtiömiesten muut ansio- ja pääomatulot, koska niillä on vaikutusta ansiotuloista tehtäviin vähennyksiin. Näiden tulojen määrä vaihtelee vuosittain, mutta laskelmissa käytetyt luvut ovat yrittäjien omia arvioita siitä, kuinka paljon heillä on vuodessa suunnilleen muita tuloja.

Tässä luvussa laskelmien esitysjärjestys menee siten, että ensin esitetään avoimen yhtiön verolaskelmat ja sitten osakeyhtiön. Luvussa kuvataan lähinnä niiden verolaskelmien laskemista, joissa tilikauden tuloksena on 50 000 euroa. Vastaukset laskelmiin, joissa tilikauden tulos on 100 000 euroa, on pääasiallisesti esitetty suluissa. Tähän esitystapaan päädyttiin siksi, koska verolaskelmien laskentatavat ovat periaatteessa samanlaisia. Muuttuvana tekijänä on vain tilikauden tulos. Lisäksi kun laskuja lasketaan ensimmäistä kertaa, näytetään laskukaavat, joiden avulla tulokset on saatu. Myöhemmin kaavoja ei enää kerrota.

5.1 Avoimen yhtiön verolaskelmat

Avoim yhtiö on elinkeinoyhtymä, eli sen saama tulo verotetaan yhtiömiesten tulona. Ennen kuin saadaan selville, paljonko yhtiömiesten täytyy maksaa veroja saamastaan yritystulosta, täytyy selvittää yhtiön tilikauden tulos, nettovarallisuus ja pääomatulo-osuuden laskentaperuste. Verolaskelmiin tehtiin olettamat, että laskelmassa A tilikauden tulos on 50 000 euroa (liite 3) ja laskelmassa B 100 000 euroa (liite 4). Tilikauden tulos jaetaan yhtiömiesten kesken heidän yhtiöosuksiensa suhteessa. Yhtiömiesten A ja B tulo-osuudeksi saadaan $45\% \times 50\,000 = 22\,500$ euroa (45 000 euroa) henkilöä kohden ja yhtiömiesten C ja D osuudeksi $5\% \times 50\,000 = 2\,500$ euroa (5 000 euroa) henkilöä kohden.

Nettovarallisuus saadaan vähentämällä velat yhtiön varoista. Yhtiön nettovarallisuus on laskettu vuoden 2016 taseesta, ja siitä saadaan $284\,053,90 - 81\,131,53 = 202\,922,37$ euroa, joka on pyöristetty 200 000 euroon. Pääomatulo-osuuden laskentaperuste saadaan lisäämällä nettovarallisuuden 30 % edellisenä vuonna maksetuista palkoista, eli tässä tapauksessa se on $200\,000 + 30\% \times 29\,488,85 = 208\,847$ euroa. Summa jaetaan yhtiömiesten kesken heidän yhtiöosuuksien mukaisesti. Yhtiömies A:n osuus on $45\% \times 208\,847 = 93\,981$ euroa samoin kuin yhtiömies B:n ja yhtiömies C:n osuus on $5\% \times 208\,847 = 10\,442$ euroa samoin kuin yhtiömies D:n.

Kun edellä mainitut asiat on selvitetty, pystytään jakamaan yhtiömiesten tulo-osuudet pääoma- ja ansiotulo-osuuksiin. Pääomatuloa on 20 % yhtiömiehen osuudesta pääomatulo-osuuden laskentaperusteeseen, eli laskelmassa A yhtiömiesten A ja B saamasta tulosta pääomatuloa on $20\% \times 93\,981 = 18\,796$ euroa ja yhtiömiesten C ja D $20\% \times 10\,442 = 2\,088$ euroa. Pääomatulo-osuudet ovat samat laskelmassa B. Yhtiömiehellä B on lisäksi muita pääomatuloja 19 000 euroa, jotka on

otettu laskelmissa huomioon. Pääomatulojen yhteismäärästä veroihin menee 30 %, eli laskelmassa A yhtiömies A maksaa veroja $30 \% \times 18\,796 = 5\,639$ euroa, yhtiömies B $30 \% \times (18\,796 + 19\,000) = 11\,339$ ja yhtiömiehet C ja D $30 \% \times 2\,088 = 627$ euroa. Verojen määrät ovat samat laskelmassa B.

Ansiotulo-osuuden määrä saadaan, kun yhtiömiehen tulo-osuudesta vähennetään pääomatulo-osuuden määrä. Yhtiömiesten A ja B ansiotulo-osuus on $22\,500 - 18\,796 = 3\,704$ euroa (26 204 euroa) ja yhtiömiesten C ja D $2\,500 - 2\,088 = 412$ euroa (2 912 euroa). Lisäksi yhtiömiehellä B on muita ansiotuloja 14 000 eurolla, C:llä 30 000 eurolla ja D:llä 40 000 eurolla. A:lla ei ole muita tuloja kuin toimeksiantajayrityksestä saadut tulot.

Verovelvollinen voi vähentää tuloistaan niiden hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuvat menot eli luonnolliset vähennykset siltä osin kuin niiden määrä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän. Tulonhankkimisvähennys on tulonhankkimismenojen kattamiseksi annettava vähennys, jonka suuruus on 620 euroa, mutta kuitenkin enintään palkkatulojen määrä. Se myönnetään kaikille palkansaajille. (TVL 95.1 §.) Koska C ja D ovat palkansaajia, heidän ansiotulojensa yhteismäärästä tehdään tulonhankkimisvähennys 620 euroa, minkä seurauksena saadaan puhdas ansiotulo. Yhtiömiesten A ja B puhdas ansiotulo on sama kuin ansiotulojen yhteismäärä eli A:lla 3 704 euroa (26 204 euroa) ja B:llä 17 704 euroa (40 204 euroa). Tulonhankkimisvähennyksen jälkeen C:n puhdas ansiotulo on 29 792 euroa (32 292 euroa) ja D:n 39 792 euroa (42 292 euroa).

Puhtaasta ansiotulosta tehdään kunnallisverotuksen ansiotulo- ja perusvähennys. Vuonna 2016 ansiotulovähennys on 51 % ansiotulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta 7 230 euroon asti, ja sen ylittävältä osalta 28 %. Vähennyksen enimmäismäärä on 3 570 euroa. Jos puhtaat ansiotulot ylittävät 14 000 euroa, vähennyksen määrä pienenee 4,5 % puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennystä ei myönnetä, jos puhtaiden ansiotulojen määrä ylittää 93 333 euroa. (TVL 105a §.) Laskelmassa A yhtiömiehen A kohdalla vähennys on $51 \% \times (3\,704 - 2\,500) = 614$ euroa. B:n vähennyksen määrä lasketaan seuraavasti: $51 \% \times (7\,230 - 2\,500) = 2\,412$ euroa. $28 \% \times (17\,704 - 7\,230) = 2\,933$ euroa. $2\,412 + 2\,933 = 5\,345$ euroa. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin vain 3 570 euroa. Lisäksi puhtaiden ansiotulojen yhteismäärä ylittää 14 000 euroa, joten vähennyksen määrää täytyy pienentää $4,5 \% \times (17\,704 - 14\,000) = 167$ eurolla. Ansiotulovähennyksen määrä on siis $3\,570 - 167 = 3\,403$ euroa. Samaan tapaan laskettuna yhtiömiehen C ansiotulovähennys on 2 837 euroa ja D:n 2 409 euroa. Laskelmassa B vähennysten määrät ovat A:lla 3 021 euroa, B:llä 2 391 euroa, C:llä 2 747 euroa ja D:llä 2 297 euroa.

Ansiotulovähennyksen jälkeen tehdään kunnallisverotuksen perusvähennys. Jos puhdas ansiotulo ei ansiotulovähennyksen jälkeen ole suurempi kuin 3 020 euroa, siitä vähennetään tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä puolestaan ylittää 3 020 euroa, vähennystä pienennetään 18 %:lla yli menevän tulon määrästä. Vähennystä ei myönnetä, jos puhtaan ansiotulon määrä ansiotulovähennyksen jälkeen on yli 19 798 euroa. (TVL 106 §.) Perusvähennys tehdään vain laskelmassa A yhtiömiehiltä A ja B, koska muissa tapauksissa yhtiömiesten ansiotulot ovat ansiotulovähennyksen jälkeen yli 19 798 euroa. A:n perusvähennys on $18\% \times (3\,090 - 3\,020) = 13,3\,020 - 13 = 3\,007$ euroa. B:n vähennys on $18\% \times (14\,301 - 3\,020) = 2\,031$. $3\,020 - 2\,031 = 989$ euroa.

Kun puhtaasta ansiotulosta on vähennetty ansiotulo- ja perusvähennys, saadaan selville kunnallisverotuksessa verotettavan ansiotulon määrä. Se on yhtiömiehellä A 83 euroa (23 183 euroa), B:llä 13 311 euroa (37 813 euroa), C:llä 26 955 euroa (29 545 euroa) ja D:llä 37 382 euroa (39 995 euroa). Näistä summista maksetaan veroja seuraavien veroprosenttien mukaisesti: kunnallisvero 22 %, kirkollisvero 1,80 %, sairaanhoitomaksu 1,30 %, päivärahamaksu 0,82 % ja yrittäjien lisärahoitusosuus 0,13 %. Näin ollen verot ansiotuloista kunnallisverotuksessa ovat A:lla 22 euroa (6 039 euroa), B:llä 3 468 euroa (9 850 euroa), C:llä 7 022 euroa (7 696 euroa) ja D:llä 9 738 euroa (10 419 euroa). Yhtiömiesten A ja B osalta näiden verojen määrä tulee kuitenkin vielä muuttumaan. Muutoksesta kerrotaan laskelmissa myöhemmin.

Tässä tapauksessa valtionverotuksessa verotettava ansiotulo on määrältään sama kuin puhdas ansiotulo, joka on siis yrittäjällä A 3 704 euroa (26 204 euroa), B:llä 17 704 euroa (40 204 euroa), C:llä 29 792 euroa (32 292 euroa) ja D:llä 39 792 euroa (42 292 euroa). Ansiotulosta maksetaan valtionverotuksessa veroja vuosittain vahvistettavan progressiivisen tuloveroasteikon mukaisesti, joka on esitetty seuraavalla sivulla (taulukko 2). Kunnallisverotuksessa veroja maksetaan kunnan oman kunnallisveroprosentin mukaisesti, joka toimeksiantajayrityksen yhtiömiesten asuinkunnassa on 22 % vuonna 2016. Laskelmassa A yhtiömies A ei maksa veroja ollenkaan, koska hänen verotettava ansiotulonsa jää alle 16 700 euron, mutta laskelmassa B hän maksaa veroja $547,50 + (26\,204 - 25\,000) \times 17,5\% = 758$ euroa. Laskelmassa A yhtiömies B maksaa veroja 73 euroa (3 208 euroa), C 1 386 euroa (1 824 euroa) ja D 3 136 euroa (3 633 euroa).

TAULUKKO 2. Valtion progressiivinen tuloveroasteikko 2016 (Verohallinto 2015b, viitattu 31.10.2016)

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, prosenttia
16 700 – 25 000	8	6,5
25 000 – 40 800	547,50	17,5
40 800 – 72 300	3312,50	21,5
72 300 –	10 085,00	31,75

Seuraavaksi valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään työtulovähennys. Vuonna 2016 vähennyksen määrä on 11,8 % ansiotulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on 1 260 euroa. Jos puhtaiden ansiotulojen määrä ylittää 33 000 euroa, vähennyksen määrä pienenee 1,46 %:lla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennystä ei myönnetä, jos puhdas ansiotulo on yli 119 300 euroa. Se osa vähennyksestä, joka ylittää valtiolle suoritettavan tuloveron määrän, vähennetään kunnallisverosta, sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta. (TVL 125.1–2 §.) Laskelmassa A yhtiömiehen A työtulovähennyksen määrä on $11,8\% \times (3\,704 - 2\,500) = 142$ euroa. A:lla ei kuitenkaan ole muodostunut tuloveroja, joista työtulovähennyksen voisi vähentää, joten vähennys tehdään kunnallisverotuksen veroista $22 - 142 = -120$. Sen seurauksena A:lle ei synny myöskään veroja kunnallisverotuksessa. Laskelmassa B A:n työtulovähennys on $11,8\% \times (26\,204 - 2\,500) = 2\,797$ euroa. Vähennyksen määrä voi kuitenkin olla enintään vain 1 260 euroa. 1 260 eurosta 758 euroa vähennetään valtionverosta ja loput 502 euroa vähennetään kunnallisveroista, joita jää vähennyksen jälkeen jäljelle 5 537 euroa. Yhtiömies B:n työtulovähennys on 1 260 euroa (1 155 euroa), C:n 1 260 euroa (1 260 euroa) ja D:n 1 161 euroa (1 124 euroa). Valtionverotuksessa veroja tulee maksettavaksi A:lle 0 euroa (0 euroa), B:lle 0 euroa (2 053 euroa), C:lle 126 euroa (564 euroa) ja D:lle 1 975 euroa (2 509 euroa).

Yhtiömiesten täytyy lisäksi maksaa Yle-veroa. Yle-veron suuruus on 0,68 % henkilön yhteenlaske-
tuista ansio- ja pääomatuloista. Jos tulot ovat enemmän kuin 21 029 euroa vuodessa, Yle-veroa
täytyy maksaa sen enimmäismäärän verran eli 143 euroa. (Verohallinto 2016e, viitattu 31.10.2016.)
Näin ollen yhtiömiehille tulee maksettavaksi Yle-veron enimmäismäärä.

5.2 Osakeyhtiön verolaskelmat

Osakeyhtiö on erillinen verovelvollinen, eli sen saama tulo verotetaan osakeyhtiön tulona. Osakkaat maksavat veroja vain yhtiöstä nostamistaan varoista kuten palkasta ja osingoista. Osakeyhtiön verolaskelmissa onkin tehty kolme erilaista oletusta, miten varoja jaettaisiin yhtiöstä. Ensimmäisessä tavassa koko tulo jaetaan osinkoina, toisessa tavassa koko tuloa jaetaan palkkana ja kolmannessa tavassa puolet tulosta jaetaan palkkana ja puolet osinkoina. Osakeyhtiön laskelmiin tehtiin samat oletukset kuin avoimeen yhtiöönkin, eli laskelmassa C tilikauden tulos on 50 000 euroa (liite 5) ja laskelmassa D 100 000 euroa (liite 6). Laskelman D tulokset on esitetty suluissa, jos muusta ei ole mainintaa.

Ensimmäisenä lähdetään laskemaan, paljonko veroja tulee maksettavaksi, jos koko tulo nostettaisiin osinkoina eikä tilikauden aikana maksettaisi osakkaille yhtään palkkaa. Ennen kuin saadaan tietää lopullisten maksuun tulevien verojen määrä, täytyy selvittää yhtiö nettovarallisuus, osakkeiden matemaattinen arvo ja jaettavan osingon määrä. Nettovarallisuuden oletetaan olevan sama kuin avoimen yhtiön verolaskelmissakin eli 200 000 euroa. Osakkeen matemaattinen arvo saadaan, kun nettovarallisuus jaetaan ulkona olevien osakkeiden määrällä. Tässä on tehty oletus, että osakkeiden määrä on 100 kappaletta ja osakkeet jakautuvat osakkaiden kesken samassa suhteessa kuin yhtiöosuudet jakautuvat avoimessa yhtiössä. A ja B omistavat kumpikin näin ollen 45 kappaletta ja C ja D 5 kappaletta osinkoja. Yhden osakkeen matemaattinen arvo on $200\,000 / 100 = 2\,000$, joten A:n ja B:n osakkeiden matemaattinen arvo on $2\,000 \times 45 = 90\,000$ ja C:n ja D:n $2\,000 \times 5 = 10\,000$.

Jaettavien osinkojen kokonaismäärä on se, mitä jää, kun tilikauden tuloksesta vähennetään tuloverot, joiden suuruus on 20 %. Tuloverojen määrä on näin ollen $50\,000 \times 20\% = 10\,000$ euroa (20 000 euroa) ja osinkojen $50\,000 - 10\,000 = 40\,000$ euroa (80 000 euroa). Myös osingot jaetaan osakkaille avoimen yhtiön yhtiöosuuksien suhteessa, eli A ja B saavat osinkoja $40\,000 \times 45\% = 18\,000$ euroa (36 000 euroa) ja C ja D $40\,000 \times 5\% = 2\,000$ euroa (4 000 euroa).

Seuraavaksi jaetaan osingot pääoma- ja ansiotulo-osinkoihin käyttäen apuna aiemmin sivulla 19 esitettyä kuviota 2. Pääomatulo-osingon määrä on 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta, eli A:n ja B:n osingoista pääomatuloa on $90\,000 \times 8\% = 7\,200$ euroa ja C:n ja D:n $10\,000 \times 8\% = 800$ euroa. Osingosta 25 % on veronalaista pääomatuloa, eli A:lla ja B:llä $7\,200 \times 25\% = 1\,800$ euroa ja C:llä ja D:llä $800 \times 25\% = 200$ euroa, ja loput eli 75% on verovapaata tuloa, eli A:lla ja B:llä 7 200

$x 75 \% = 5\,400$ euroa sekä C:llä ja D:llä $800 \times 75 \% = 600$ euroa. Edellä mainitut summat ovat samat sekä laskelmassa C että laskelmassa D. Ansiotulo-osingon määrä on se, mitä jää, kun jaettavien osinkojen määrästä vähentää pääomatulo-osinkojen määrän, eli A:n ja B:n osingoista ansiotuloa on $18\,000 - 7\,200 = 10\,800$ euroa (28 800 euroa) ja C:n ja D:n $2\,000 - 800 = 1\,200$ euroa (3 200 euroa). Ansiotulo-osingoista 75 % on veronalaista ansiotuloa, eli A:lla ja B:llä $10\,800 \times 75 \% = 8\,100$ euroa (21 600 euroa) ja C:llä ja D:llä $1\,200 \times 75 \% = 900$ euroa (2 400 euroa), ja loput eli 25 % on verovapaata tuloa, eli A:lla ja B:llä $10\,800 \times 25 \% = 2\,700$ euroa (7 200 euroa) ja C:llä ja D:llä $1\,200 \times 25 \% = 300$ euroa (800 euroa).

Kun lisäksi huomioidaan B:n 19 000 euron muut pääomatulot, pääomatulojen yhteismäärästä saadaan laskettua pääomatuloverojen osuus 30 %. Sekä laskelmassa C että D yrittäjä A maksaa veroja 540 euroa, B 6 240 euroa, C 60 euroa ja D 60 euroa.

Veronalaisten ansiotulo-osinkojen määrään on lisätty B:n, C:n ja D:n kohdalla heidän saamansa muut ansiotulot, ja siten on saatu selville ansiotulojen yhteismäärät, joista C:n ja D:n kohdalla on tehty tulonhankkimisvähennys 620 euroa. Tulonhankkimisvähennyksen vähentämisen jälkeen on saatu selville puhdas ansiotulo, joka on A:lla 8 100 euroa (21 600 euroa), B:llä 22 100 euroa (35 600 euroa), C:llä 30 280 euroa (31 780 euroa) ja D:llä 40 280 euroa (41 780 euroa). Kunnallisverotuksessa puhtaista ansiotuloista on tehty kaikilla osakkailla ansiotulovähennys ja lisäksi perusvähennys laskelmassa C A:lla ja B:llä sekä laskelmassa D A:lla. Vähennysten jälkeen on saatu verotettava ansiotulo kunnallisverotuksessa, josta on laskettu kunnallis- ja kirkollisvero, sairaanhoito- ja päivärahamaksu sekä yrittäjien lisärahoitusosuus.

Ansiotulojen määrä valtion verotuksessa on sama kuin puhtaan ansiotulon määrä. Osakkaiden puhtaista ansiotuloista on laskettu valtiolle maksettavat verot progressiivisen tuloveroasteikon avulla. Näiden verojen määrästä on vähennetty työtulovähennys. Jos valtionverojen määrä ei ole riittävä vähennyksen tekemiseen, se tehdään kunnallisverotuksen veroista. Verojen määrä kunnallisverotuksessa on A:lla 84 euroa (3 786 euroa), B:llä 3 979 euroa (8 597 euroa), C:llä 7 149 euroa (7 557 euroa) ja D:llä 9 871 euroa (10 279 euroa). Verojen määrä valtionvetouksessa on A:lla 0 euroa (0 euroa), B:llä 0 euroa (1 143 euroa), C:llä 212 euroa (474 euroa) ja D:llä 2 068 euroa (2 391 euroa). Osakkaat maksavat lisäksi Yle-veroa.

Toisessa laskentatavassa yhtiön koko tulos jaetaan osakkaille palkkana, minkä seurauksena yhtiölle ei muodostu verotettavaa tuloa, joten se ei joudu maksaa tuloveroa. Tulos jaetaan osakkaiden

kesken heidän yhtiöosuksiensa suhteessa, eli A ja B saavat 22 500 euroa (45 000 euroa) ja C ja D 2 500 euroa (5 000 euroa). Yrittäjät kuuluvat YEL-vakuutuksen piiriin, joten heidän palkastaan vähennetään sosiaaliturvamaksu, joka on tällä hetkellä 2,12 %.

Palkka on ansiotuloa, joten ainoastaan B:lle muodostuu pääomatuloveroja $19\,000 \times 30\% = 5\,700$ euroa hänen muista tuloistaan. Ansiotulojen osalta menetellään siten, miten aiemmissakin laskelmissa eli yhteenlasketuista ansiotuloista vähennetään tulonhankkimisvähennys, jolloin saadaan selville puhtaan ansiotulon määrä. Kunnallisverotuksessa puhtaasta ansiotulosta tehdään ensin ansiotulovähennys ja sen jälkeen mahdollisesti myös perusvähennys, minkä seurauksena saadaan selville verotettavan ansiotulon määrä. Siitä määrästä lasketaan kunnallis- ja kirkollisvero, sairaanhoito- ja päivärahamaksu sekä päivärahamaksuun liittyvä yrittäjän lisärahoitusosuus. Valtionverotuksessa verot lasketaan puhtaan ansiotulon määrästä progressiivisen tuloveroasteikon mukaisesti. Kunnallisverotuksessa veroja tulee maksettavaksi A:lle 3 894 euroa (10 987 euroa), B:lle 8 673 euroa (14 798 euroa), C:lle 7 584 euroa (8 265 euroa) ja D:lle 10 295 euroa (10 987 euroa). Valtion verotuksessa ansiotulojen verojen määrä on A:lla 0 euroa (2 988 euroa), B:llä 1 234 euroa (6 203 euroa), C:llä 492 euroa (949 euroa) ja D:llä 2 414 euroa (2 988 euroa).

Kolmannessa laskentatavassa puolet yrityksen tulosta maksetaan osakkaille palkkana heidän yhtiöosuksiensa mukaisesti, eli A ja B saavat 11 250 euroa (22 500) ja C ja D 1 250 euroa (2 500 euroa). Näistä summista vähennetään sosiaaliturvamaksu. Palkkojen jälkeen tulosta on jäljellä puolet eli 25 000. Tästä summasta yhtiön pitää maksaa tuloveroja 20 % eli 5 000 euroa, jolloin osinkoina jaettavaksi jää 20 000 euroa. A ja B saavat osinkoja 9 000 euroa ja C ja D 1 000 euroa.

Osakkaiden saamat osingot jaetaan pääoma- ja ansiotulo-osuuksiin. Pääomatulo-osingoista 25 % verotetaan pääomatuloveroprosentin 30 mukaisesti ja 75 % on verovapaata tuloa. Kun huomioidaan B:n muut pääomatulot, niin pääomatuloveroja tulee maksettavaksi A:lle 540 euroa, B:lle 6 240 euroa, C:lle 60 euroa ja D:lle 60 euroa. Verojen määrät ovat samat laskelmassa D. Ansiotulo-osingoista 75 % on veronalaista ansiotuloa ja 25 % on verovapaata.

Kun lasketaan yhteen osakkaiden osinkojen veronalaiset ansiotulot, palkat ja muut ansiotulot, saadaan selville ansiotulojen kokonaismäärä, jota verotetaan eri vähennysten vähentämisen jälkeen kunnallisverotuksessa ja valtionverotuksessa. Kunnallisverotuksen verojen määrä on A:lla 465 euroa (7 067 euroa), B:llä 5 437 euroa (10 878 euroa), C:llä 7 285 euroa (7 829 euroa) ja D:llä 10 007

euroa (10 552 euroa). Valtionverotuksen ansiotuloverojen määrä on A:lla 0 euroa (159 euroa), B:llä 0 euroa (2 897 euroa), C:llä 299 euroa (649 euroa) ja D:llä 2 1663 euroa (2 621 euroa).

6 TULOKSET

Tässä luvussa esitetään toimeksiantajalle tehdyistä verolaskelmista saadut tulokset sekä yhtiömuotojen keskeisimmät eroavaisuudet. Ensinnäkin taulukkoon kolme on koottu yhteen yrittäjien ja yritysten maksettavaksi tulevat verot sekä tulotasolla 50 000 euroa että 100 000 euroa. Avoimen yhtiön kohdalla yrittäjien A, B, C ja D verojen kokonaismäärä muodostuu ansiotulo-, pääomatulo ja Yle-verosta. Osakeyhtiössä yrittäjien verot koostuvat samoista edellä mainituista veroista, mutta lisäksi yrityksen täytyy maksaa veroa tilikauden tuloksestaan.

TAULUKKO 3. Yhteenveto verolaskelmien mukaan maksettavista veroista

Tulos	50 000				100 000			
	A	B	C	D	A	B	C	D
Avoim yhtiö								
Verot ansiotuloista	0	2 281	7 148	11 713	5 537	11 904	8 260	12 927
Verot pääomatuloista	5 639	11 339	627	627	5 639	11 339	627	627
Yle-vero	143	143	143	143	143	143	143	143
Verot yhteensä/yrittäjä	5 782	13 763	7 918	12 483	11 319	23 386	9 030	13 697
Osakeyhtiö								
1) Koko tulo osinkoina								
Verot ansiotuloista	84	3 979	7 360	11 939	3 786	9 740	8 031	12 671
Verot pääomatuloista	540	6 240	60	60	540	6 240	60	60
Yle-vero	122	143	143	143	143	143	143	143
Verot yhteensä/yrittäjä	746	10 362	7 563	12 142	4 469	16 123	8 234	12 874
Tuloverot	10 000				20 000			
2) Koko tulo palkkana								
Verot ansiotuloista	3 894	9 907	8 076	12 709	13 975	21 001	9 214	13 975
Verot pääomatuloista		5 700				5 700		
Yle-vero	143	143	143	143	143	143	143	143
Verot yhteensä/yrittäjä	4 037	15 750	8 219	12 852	14 118	26 844	9 357	14 118
Tuloverot	0				0			
3) Palkkana ja osinkoina								
Verot ansiotuloista	465	5 437	7 584	12 170	7 226	13 775	8 478	13 173
Verot pääomatuloista	540	6 240	60	60	540	6 240	60	60
Yle-vero	138	143	143	143	143	143	143	143
Verot yhteensä/yrittäjä	1 143	11 820	7 787	12 373	7 909	20 158	8 681	13 376
Tuloverot	5 000				10 000			

Taulukko neljä havainnollistaa taulukossa kolme esitettyjä tuloksia. Siinä kerrotaan verolaskelmien edullisuusjärjestys yrittäjien A, B, C ja D kannalta. Numero yksi tarkoittaa sitä, että se on kyseiselle yrittäjälle verotuksellisesti edullisin vaihtoehto, ja numero neljä on puolestaan kallein vaihtoehto. Taulukosta huomataan, että pääsääntöisesti yrittäjille edullisin vaihtoehto on se, että he nostaisivat

osakeyhtiöstä koko tulon osinkoina. Toiseksi edullisin vaihtoehto on se, että puolet nostettaisiin osinkoina ja puolet maksettaisiin palkkana. Kolmanneksi edullisinta on verotus avoimena yhtiönä ja kalleinta olisi maksaa osakeyhtiössä koko tulo palkkana. Ainoa poikkeus on tulotasolla 50 000 euroa yrittäjän A kohdalla, sillä hänelle avoin yhtiö on verotuksellisesti kallein vaihtoehto ja osakeyhtiöstä palkan maksaminen vasta toiseksi kallein vaihtoehto.

TAULUKKO 4. Verotuslaskelmien edullisuusjärjestys yrittäjien kannalta

Tulos	50 000				100 000			
	A	B	C	D	A	B	C	D
Avoin yhtiö	4	3	3	3	3	3	3	3
Osakeyhtiö								
1) Koko tulo osinkoina	1	1	1	1	1	1	1	1
2) Koko tulo palkkana	3	4	4	4	4	4	4	4
3) Palkkana ja osinkoina	2	2	2	2	2	2	2	2

Taulukkoon viisi on laskettu yhteen sekä jokaisen neljän yrittäjän, ja osakeyhtiön kohdalla lisäksi yrityksen, maksettavaksi tulevien verojen kokonaismäärä. Euromääräisten lukujen vieressä on esitetty verojen kokonaismäärän edullisuusjärjestys yhdestä neljään, jossa yksi tarkoittaa edullisinta vaihtoehtoa. Kuten huomataan, järjestys poikkeaa taulukosta neljä, jossa kerrottiin yrittäjien maksettaviksi tulevien verojen edullisuusjärjestys. Taulukossa viisi tulotasolla 50 000 edullisuusjärjestys on: 1) tuloksesta puolet palkkana ja puolet osinkoina, 2) avoin yhtiö, 3) koko tulo osinkoina ja 4) koko tulo palkkana. Jos tilikauden tulos on 100 000 euroa, järjestys on seuraava: 1) avoin yhtiö, 2) puolet tuloksesta palkkana ja puolet osinkoina, 3) koko tulo osinkoina ja 4) koko tulo palkkana.

TAULUKKO 5. Kokonaisverorasitus ja sen verotuksellinen edullisuusjärjestys

Tulos	50 000	100 000	50 000	100 000
Avoin yhtiö	39 946	57 432	2	1
Osakeyhtiö				
1) Koko tulo osinkoina	40 813	61 699	3	3
2) Koko tulo palkkana	40 858	64 438	4	4
3) Palkkana ja osinkoina	38 122	60 124	1	2

Verotuksen lisäksi avoin yhtiö ja osakeyhtiö eroavat toisistaan monella muulla eri tapaa. Taulukossa kuusi on vertailtu avointa yhtiötä ja osakeyhtiötä keskenään, ja siitä ilmenee hyvin yhtiömuotojen keskeisimmät eroavaisuudet. Esitetyt eroavaisuudet liittyvät yhtiöiden perustamiseen ja alkupääomaan, yrittäjien lukumäärään, hallintoon, vastuun jakautumiseen yhtiössä ja tietenkin varojen jakoon ja verotukseen.

TAULUKKO 6. Avoimen yhtiön ja osakeyhtiön vertailu

	Avoim yhtiö	Osakeyhtiö
Perustaminen	Kirjallinen, suullinen tai hiljainen sopimus	Kirjallinen perustamissopimus ja yhtiöjärjestys
Pääoma	Ei vähimmäispääomaa	Vähimmäispääoma 2 500 €
Yrittäjien lukumäärä	Vähintään kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä	Vähintään yksi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö
Varojenjak	Yksityisöt, palkka, voitto-osuus	Yleisimmät tavat ovat palkka ja osinko. Lisäksi osakaslaina ja OYL:ssa määrättyt muut varojenjakotavat.
Verotus	Ei erillinen verovelvollinen; yhtiölle vahvistetaan veronalainen tulo, joka jaetaan verotettavaksi yhtiömiesten tulona.	Erillinen, itsenäinen verovelvollinen; yhtiö maksaa tulostaan veroja 20 %. Osakkaita verotetaan vasta yhtiöstä nostamistaan varoista.
Hallinto	Ei pakollisia toimielimiä. Yhtiömiehet voivat tehdä sopimuksia ja päätöksiä itsenäisesti.	Useita toimielimiä, joista pakollisia yhtiökokous ja hallitus. Jokaisella elimellä on omat vastualueensa.
Vastuun jakautuminen	Rajoittamaton, henkilökohtainen vastuu	Vastuu rajoittuu sijoitettuun pääomaan.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

Opinnäytetyön aiheena on yhtiömuodon muuttaminen avoimesta yhtiöstä osakeyhtiöksi. Työn tarkoituksena oli selvittää toimeksiantajalle, olisiko sen edullisempaa olla osakeyhtiö kuin avoin yhtiö. Edullisuudella tarkoitettiin nimenomaan sitä, kummassa yhtiömuodossa tulee toimeksiantajan maksettavaksi vähemmän veroja. Verotuksen näkökulma valikoitui työhön toimeksiantajan kiinnostuksen perusteella, ja se toimi yhtenä työn aihetta rajaavana tekijänä. Lisäksi aihe rajattiin koskemaan eri yhtiömuodoista avointa yhtiötä ja yksityistä osakeyhtiötä, koska toimeksiantaja on avoin yhtiö ja muista yhtiömuodoista sitä kiinnosti eniten osakeyhtiö. Yksityinen osakeyhtiö olisi myös yhtiömuotona luonnollinen jatkumo avoimelle yhtiölle.

Työn tavoitteena oli selvittää, miten avoimen yhtiön ja osakeyhtiön verotus eroavat toisistaan, kannattaako toimeksiantajayrityksen muuttaa yhtiömuotoa ja jos kannattaa, miten muutos toteutetaan käytännössä ja mitä asioita siinä pitää ottaa huomioon. Muihin kysymyksiin oli melko helppo löytää vastaukset, mutta siihen, kannattaako toimeksiantajan muuttaa yhtiömuotoa, yksiselitteisen ratkaisun antaminen on hankalaa.

Ensinnäkin avoimen yhtiön ja osakeyhtiön verotus eroavat toisistaan huomattavasti. Avoin yhtiö on elinkeinoyhtymä, jolle vahvistetaan verotettava tulo, joka jaetaan yhtiömiehille heidän tulo-osuuksiensa mukaisesti. Yhtiö ei siis itse maksa mitään veroja, vaan yhtiömiehet maksavat. Yhtiömiehen pääomatulo-osuuden laskentaperusteesta 20 % on pääomatuloa, josta 30 % ja 30 000 euroa ylittäviltä osin 34 % menee veroihin. Yhtiömiehen tulo-osuuden loppuosa on ansiotuloa, jota verotetaan valtionverotuksessa progressiivisen tuloveroasteikon ja kunnallisverotuksessa kunnallisveroprosentin mukaan. Osakeyhtiö on puolestaan erillinen verovelvollinen, joka maksaa tilikauden tuloksestaan yhteisön tuloveroa 20 %. Osakkaille tulee veroseuraamuksia vain yhtiöstä nostamistaan varoista. Jos osakkaat nostavat palkkaa, he maksavat siitä ansiotuloveroja. Osingot jaetaan pääoma- ja ansiotulo-osinkoihin, joista osa on veronalaisia ja osa verovapaita osinkoja. Jos listaamattomasta osakeyhtiöstä saadut osingot ovat kahdeksan prosenttia tai vähemmän osakkeiden matemaattisesta arvosta ja 150 000 euroa tai vähemmän, pääomatulo-osingoista 25 % on veronalaista ja 75 % on verovapaata tuloa. Ansiotulo-osingoista verovapaata on 25 % ja 75 % on veronalaista. Koska osakkaat maksavat veroja vain yhtiöstä nostamistaan varoista, heille ei tule yhtään maksettavia veroja, jos he päättävät olla nostamatta yhtiöstä mitään tuloja. Avoimessa yhtiössä yhtiön

tilikauden tulos jaetaan aina yhtiömiehille verotettavaksi, vaikka he eivät edes nostaisi tulo-osuut-
taan yhtiöstä. Toisaalta yhtiömiehet voivat tehdä yhtiöstä milloin vain verovapaita yksityisottoja.

Työn tarkoituksena oli selvittää erityisesti verotuksen eroavaisuutta. Työssä on kuitenkin kerrottu
myös muista yhtiömuotoja erottavista piirteistä, koska avoin yhtiö ja osakeyhtiö eroavat toisistaan
myös monella muullakin tapaa kuin vain verotuksen osalta. Näidenkin eroavaisuuksien huomioimi-
nen on tärkeää, koska yhtiömuodon muutosta täytyy harkita kokonaisvaltaisesti eikä tehdä pää-
töstä pelkästään verotuksen edullisuuden perusteella. Yhtiömuotojen keskeisimmät eroavaisuudet
on koottu taulukkoon kuusi sivulla 37.

Avoin yhtiö on yhtiömuotona huomattavasti yksinkertaisempi kuin osakeyhtiö, mikä voidaan katsoa
sille eduksi. Avoimessa yhtiössä ei ole mitään pakollisia hallintoelimiä, ja yhtiömiehet pystyvät
melko vapaasti sopimaan ja tekemään itsenäisesti päätöksiä yhtiötä koskevista asioista. Osakeyh-
tiössä on puolestaan useampia eri toimielimiä, ja sillä täytyy vähintäänkin olla yhtiökokous ja halli-
tus. Osakkaat eivät voi myöskään tehdä päätöksiä itsenäisesti. Osakeyhtiön hallinto on siis ras-
kaampi kuin avoimen yhtiön. Toimeksiantaja on kuitenkin melko pieni yritys, ja sillä on vain neljä
yhtiömiestä, joten osakeyhtiön hallinnon järjestämiseen ei kuitenkaan loppujen lopuksi kuluisi pal-
jon aikaa tai vaivaa. Avoimen yhtiön perustaminen on myös helpompaa kuin osakeyhtiön, koska
siihen ei tarvita vähimmäispääomaa, vaan esimerkiksi alkupanokseksi riittää pelkkä yrittäjän työ-
panos. Yksityisen osakeyhtiön perustamiseen tarvitaan 2 500 euron vähimmäispääoma.

Lisäksi jo aiemmin mainitut verovapaat yksityisotot ovat yksi avoimen yhtiön parhaimmista puolista.
Osakeyhtiössä on kuitenkin paljon enemmän varojenjakotapavaihtoehtoja kuin avoimessa yhti-
össä. Varoja voidaan jakaa palkan ja osingon lisäksi osakeyhtiölaissa määrätyillä tavoilla, kuten
alentamalla osakepääomaa. Toisaalta varojenjako säädelään tarkemmin kuin avoimessa yhti-
össä, koska yhtiöllä on omistajistaan erillinen varallisuuspiiri. Tämän takia varojenjako voidaan jois-
sain tapauksissa tulkita myös peiteltyksi osingoksi. Eräs avoimen yhtiön negatiivisimmista puolista
on yhtiömiesten henkilökohtainen vastuu yhtiön veloista ja sitoumuksista. Osakeyhtiössä osak-
keenomistajilla on rajoitettu vastuu, mikä tarkoittaa sitä, etteivät he ole automaattisesti vastuussa
yhtiön veloista. Vastuu voi kuitenkin syntyä sopimusten kautta, eli osakas voi olla esimerkiksi ta-
kaajana yrityksen lainassa, minkä seurauksena vastuu muodostuu. Yleisesti ottaen rajoitettu vas-
tuu on kuitenkin yksi osakeyhtiön parhaimmista piirteistä.

Vastausta kysymykseen, kannattaako toimeksiantajan muuttaa yhtiömuotoa, lähdettiin selvittämään verolaskelmien (liitteet 3–6) avulla, joiden laskemisesta kerrottiin luvussa viisi. Yhtiön tilikauden tulos vaihtelee vuosittain melko paljon, joten laskelmat tehtiin kahden viimeisimmän tilikauden tuloksen perusteella, jotka pyöristettiin 50 000 euroon ja 100 000 euroon. Nettovarallisuuden määrä oli 200 000 euroa. Yhtiömiehiä yrityksessä on neljä, ja heidän yhtiöosuutensa jakautuvat suhteessa A 45 %, B 45 %, C 5 % ja D 5 %. Avoimen yhtiön verolaskelmissa (liitteet 3 ja 4) tilikauden tulos jaettiin yhtiömiehille verotettavaksi heidän tulo-osuuksiensa mukaisesti, ja nämä laskelmat toimivat vertailupohjana osakeyhtiön verolaskelmille (liitteet 5 ja 6). Osakeyhtiön laskelmissa verojen määrää tutkittiin kolmella eri tapaa: 1) koko tulos jaetaan osinkoina, 2) koko tulos jaetaan palkkana ja 3) puolet tuloksesta maksetaan palkkana ja puolet osinkoina. Saaduista tuloksista keskenään vertailtiin yrittäjille maksettavaksi tulevia veroja ja verojen kokonaisrasitusta, jossa on siis laskettu yhteen sekä yrittäjien maksettavaksi tulevat verot, että osakeyhtiön tuloksesta maksettavat tuloverot.

Laskelmien tulokset osoittavat, että lähes poikkeuksetta yrittäjille maksettavaksi tulevien verojen edullisuusjärjestys kummallakin tulotasolla on: 1) koko tulo osinkoina, 2) puolet osinkoina ja puolet palkkana, 3) avoin yhtiö ja 4) koko tulo palkkana. Kaksi ensimmäistä vaihtoehtoa ovat edullisimpia, koska pääomatulo-osingoista 75 % ja ansiotulo-osingoista 25 % ovat verovapaata tuloa yrittäjälle. Kallein vaihtoehto on koko tuloksena maksaminen palkkana, koska palkkaa verotetaan valtion tuloveroasteikon mukaan, jossa verojen määrä kasvaa porrastetusti tulojen kasvaessa. Avoimessa yhtiössäkin osa tuloksesta verotetaan ansiotulona valtion tuloveroasteikon mukaan, mutta osa tuloista verotetaan myös pääomatulona. Maksettavat pääomatulot pienentävät siis progression vaikutusta ansiotuloihin. Näiden tulosten perusteella voidaan todeta, että yhtiön kannattaa muuttaa yhtiömuotoa osakeyhtiöksi ja jakaa tulos kokonaan tai osittain osinkoina.

Kuitenkin, kun vertaillaan laskelmien kokonaisverorasituksia (yrittäjät + yritys) keskenään, edullisuusjärjestys on täysin erilainen verrattuna edullisuusjärjestykseen pelkästään yrittäjien näkökulmasta. Tulotasolla 50 000 verotuksen edullisuusjärjestys on: 1) tuloksesta puolet palkkana ja puolet osinkoina, 2) avoin yhtiö, 3) koko tulo osinkoina ja 4) koko tulo palkkana. Jos tilikauden tulos on 100 000 euroa, järjestys on muutoin sama, mutta edullisin vaihtoehto on avoin yhtiö ja vasta toiseksi edullisinta on maksaa tulos palkkana ja osinkoina. Järjestyksen muuttumisen syynä on pääasiallisesti se, että verojen määrää suurentaa osakeyhtiön tuloksesta maksettava yhteisön tulovero 20 %. Näin ollen yhtiömuotoa ei välttämättä kannatakaan muuttaa.

Tuloksista voidaan kiistatta sanoa ainakin se, että osakeyhtiön koko tilikauden tulosta ei kannata maksaa osakkaille palkkana. Palkan maksussa on kuitenkin se hyvä puoli, että osakkaille maksetut palkat ja niiden sivukulut pienentävät tilikauden tulosta, minkä seurauksena myös yhtiön maksettavaksi tulevat verot pienenevät. Tämä takia tulos kannattaa maksaa ainakin osittain palkkana. Vaihtoehto puolet tuloksesta palkkana ja puolet osinkoina onkin kaikissa vertailuissa joko edullisin tai toiseksi edullisin vaihtoehto. Osinkojen jakaminen on siinä mielessä hyvä varojenjako- vaihtoehto, koska osa osingoista on saajalleen verovapaata tuloa.

Avoin yhtiö pärjäsi hyvin vertailtaessa kokonaisverorasituksia, mutta yhtiömieskohtaisesti se oli pienituloisimmalle yhtiömies A:lle kaikista kallein vaihtoehto tilikauden tuloksen ollessa 50 000 euroa ja kaikissa muissa tapauksissa se oli yhtiömiehille toiseksi huonoin vaihtoehto. Avoimen yhtiön ehdoton heikkous on, että siinä yhtiön verotettava tulo jaetaan aina ja kokonaan yhtiömiehille verotettavaksi. Avoimessa yhtiössä yrittäjillä on näin ollen melko vähän vaihtoehtoja suunnitella maksettavaksi tulevien verojensa määrää. Verojen määrä perustuu tilikauden tulokseen ja yhtiön nettovarallisuuteen, joten ainoastaan niitä säätelämällä voidaan vaikuttaa verojen määrään. Osakeyhtiössä osakkaat voivat jättää osan tai vaikka koko tulon nostamatta. Nostamaton tulos jää kasvattamaan yhtiön nettovarallisuutta, ja nettovarallisuuden kasvaessa yhtiöstä pystytään nostamaan myöhemmin enemmän verohuojennettuja pääomatulo-osinkoja.

Se, kannattaako toimeksiantajayrityksen muuttaa yhtiömuotoa, riippuu oikeastaan heistä itsestään. Jos yrittäjät hakevat heille itselleen edullisinta vaihtoehtoa, niin silloin heidän kannattaa muuttaa yhtiömuotoa ja jakaa tulos kokonaan osinkoina tai puoleksi osinkoina ja puoleksi palkkana. Jos he kuitenkin etsivät kokonaisverorasitukseltaan edullisinta ratkaisua, niin tulotasosta riippuen yhtiömuotoa ei välttämättä kannata muuttaa tai se kannattaa muuttaa ja maksaa yrityksen tulo puoleksi osinkoina ja puoleksi palkkana. Kokonaisverorasitukseltaan kahden edullisimman vaihtoehdon, joita ovat siis avoin yhtiö ja puolet osakeyhtiön tuloksesta palkkana ja puolet osinkoina, maksettavaksi tulevien verojen määrä eroaa toisistaan vain noin parilla tuhannella eurolla, mikä ei toimeksiantajayrityksen rahavirtaa ajatellen ole kovin suuri summa. Yhtiömiestasolla eri vaihtoehdoilla on isompi merkitys, koska rahamääräiset eroavaisuudet ovat suurempia.

Lisäksi yhtiömuodon valintaan vaikuttaa yrittäjien rahannostotarve. Yhtiömiehillä B–D on muitakin tuloja, kuin vain toimeksiantajayrityksestä saadut tulot, toisin kuin A:lla, ja esimerkiksi B:llä on muhinkin nähden paljon enemmän pääomatuloja ja D:llä ansiotuloja. Niinpä mikä tahansa varojenjako- muoto valitaankin, sillä on yrittäjiin erilaiset vaikutukset. Verotuksen edullisuuden lisäksi yrittäjien

kannattaa huomioida myös muut yhtiömuotojen positiiviset ja negatiiviset piirteet, joista kerrottiin jo aiemmin.

Jos yhtiömuotoa päätetään muuttaa, se on mahdollista tehdä ilman välittömiä veroseuraamuksia. Muutoksen suunnittelu ja toteutus täytyy tehdä kuitenkin tarkasti. Jotta veroseuraamuksilta vältyttäisiin, yrityksen toiminnassa täytyy noudattaa jatkuvuusperiaatetta, yrityksen identiteetin täytyy pysyä muutoksen jälkeen samana ja muutos täytyy tapahtua lain avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä mukaisesti. Muutoksessa täytyy ottaa huomioon erinäisiä asioita liittyen esimerkiksi poisottojen tekemiseen, toimintavarausten purkautumiseen ja yksityisottojen tekemiseen, jotka voidaan joissain tapauksissa tulkita peiteltyksi osingoksi. Käytännössä yhtiömuodon muutos toteutetaan laatimalla kaikkien yhtiömiesten allekirjoittama muutossopimus, johon sisältyy osakeyhtiön yhtiöjärjestys sekä selvitys yhtiön osakepääomasta ja taloudellisesta tilanteesta. Yhtiö muuttuu osakeyhtiöksi kaupparekisteriin merkitsemisellä, mitä varten pitää täyttää yti.fi-verkkosivuilta löytyvä Y5-lomake. Kaupparekisteriin merkitsemisen edellytyksenä on kuitenkin se, että yhtiön varat riittävät kattamaan osakeyhtiön osakepääoman, joten yhtiölle voi tulla ongelmia negatiivisen oman pääoman kanssa. Toimeksiantajalla tätä ongelmaa ei kuitenkaan ole.

8 POHDINTA

Opinnäytetyöprosessi lähti liikkeelle aiheen valinnasta. Aihe valikoitui oman kiinnostuksen pohjalta, ja ehdotin sitä itse toimeksiantajalle, joka kiinnostui siitä välittömästi. Aihetta oli helppo ehdottaa toimeksiantajille, koska he ovat itselleni läheisiä. En kuitenkaan koe, että se olisi mitenkään haitannut työskentelyäni vaan olen pystynyt pitämään työssä objektiivisen otteen ja yhteistyö on sujunut hyvin. Toimeksiantaja halusi pysyä anonyyminä, joten työssä ei kerrota yrityksen nimeä. Aihe ei ole mitenkään erikoinen, ja siitä onkin tehty monia opinnäytetöitä. Laskelmat ovat kuitenkin tapauskohtaisia, eli niistä saadut tulokset ovat jokaiselle yritykselle erilaisia. Tehdyistä laskelmista on hyötyä toimeksiantajalle, koska niistä saatujen tulosten avulla yrittäjät voivat säästää rahojaan. Periaatteessa laskelmien Excel-pohjia voisivat soveltaa muutkin samassa tilanteessa olevat yrityksen selvittääkseen oman verotuksellisen edullisuusjärjestyksensä. Myös toimeksiantaja voi halutesaan käyttää pohjia laskeakseen verojen määrää esimerkiksi vielä useammilla eri tulotasoilla.

Opinnäytetyö toteutettiin toiminnallisena tapaustutkimuksena, joka on tehty käyttäen apuna laadullisia tutkimusmenetelmiä. Kyseessä on tapaustutkimus, koska työssä tutkitaan yhden tietyn yrityksen verotuksellista edullisuutta. Toiminnallisen työstä tekee toimeksiantajalle laaditut verolaskelmat. Laadullisten menetelmien avulla pyrittiin perehtymään kattavasti käsiteltävään aiheeseen. Työssä käytettiin lähteinä erilaisia ajantasaisia, relevantteja painettuja ja sähköisiä kirjoja sekä useita eri lakeja. Pidän lähteitä hyvin luotettavina, koska niiden kirjoittajat ovat alan ammattilaisia. Lisäksi eri lähteissä kerrottiin samoja asioita, ja lähteiden tiedot tukivat omia käsityksiäni kyseisistä asioista. Työtä varten keskusteltiin myös vapaamuotoisesti toimeksiantajayrityksen toimitusjohtajan kanssa.

Työn tietoperusta koostuu kolmesta luvusta, joista kahdessa ensimmäisessä kerrotaan avoimesta yhtiöstä ja osakeyhtiöstä. Luvuissa kuvataan näiden kahden yhtiömuodon ominaispiirteitä liittyen esimerkiksi yhtiön perustamiseen, pääomaan, hallintoon, varojenjako, verotukseen ja vastuun jakautumiseen yhtiössä. Koska toimeksiantajalla ei ole aiempaa kokemusta yhtiömuodon muuttamisesta, työn kolmannessa teorialuvussa kerrottiin myös siitä, mitä yhtiömuodon muutos vaatii ja miten se käytännössä tehdään. Mielestäni sain koottua työn teoriaosuuteen aiheen kannalta olennaisimpia asioita ja keskeisimpiä käsitteitä. Tietoperusta pysyi myös suhteellisen tiiviinä kokonaisuutena, eikä aiheesta ajautunut liian kauas työn tarkoitusta ajatellen.

Työn luvussa viisi kuvataan varsinaisten verolaskelmien tekeminen. Mielestäni niiden laskeminen oli työn haastavin osa ja huomattavasti vaikeampaa kuin aluksi kuvittelin. Ehdottomasti vaikeinta oli tehdä päätöksiä siitä, minkälaisia eri olettamia laskuja varten tehdään. Mielestäni laskelmat toimivat kuitenkin hyvänä teoriaa ja käytäntöä yhdistävänä tekijänä, ja ne onnistuivat hyvin.

Laskelmista saadut tulokset ovat mielestäni luotettavia, koska niissä on käytetty yrityksen todellisia lukuja, vaikkakin esimerkiksi yrityksen tilikauden tuloksia pyöristettiin. Laskelmissa käytettiin myös tällä hetkellä voimassa olevia veroprosentteja, ja laskelmiin otettiin mukaan myös yrittäjien muut ansio- ja pääomatulot, minkä takia ansiotuloista tehdyt vähennykset ovat määrältään lähempänä oikeaa. Muiden tulojen määrät ovat kuitenkin osittain vain arvioita eivätkä faktatietoa, joten muutokset näissä luvuissa vaikuttavat kaikkiin laskelmiin. Jos muiden tulojen määrä muuttuu tulevaisuudessa muutoinkin paljon, laskelmien tuloksetkin muuttuvat.

Laskelmien luotettavuutta lisää myös se, että niiden tulokset ovat linjassa Tilisanomien artikkeliin (Alhola 2016, 52–53). Artikkelissa kerrotaan yhtiömuotojen verotuksellisesta edullisuudesta. Siinä on esimerkiksi laskettu verojen määrää osakeyhtiössä, jossa verotettava tulo on 100 000 euroa ja nettovarallisuus 300 000 euroa. Varat jaetaan yhtiöstä joko palkkana tai osinkoina tai puoliksi kumpanakin, aivan kuten tämän opinnäytetyön laskelmissakin. Artikkelissa kokonaisverorasituksen edullisuusjärjestys on sama kuin tämän työn laskelmissa: 1) puoleksi palkkana ja puoleksi osinkoina, 2) kokonaan osinkoina ja 3) kokonaan palkkana. Artikkelissa on myös laskettu verojen määrä kommandiittiyhtiössä, jossa on yksi vastuunalainen yhtiömies. Kommandiittiyhtiö on verotukseltaan hyvin samantyylinen kuin avoin yhtiö. Tässäkin laskelmassa tilikauden tulos on 100 000 euroa ja nettovarallisuus 300 000 euroa. Kun tulos jaetaan voitto-osuutena yhtiömiehelle, maksettavaksi tulevien verojen määrä sijoittuu osakeyhtiön laskelmiin verrattuna edullisimmaksi vaihtoehdoksi. Artikkelin tulokset ovat siten samat kuin tämän työn verolaskelmien tulokset tulotasolla 100 000 euroa. Voidaan siis todeta, että artikkelin tulokset tukevat tämän opinnäytetyön verolaskelmien tuloksia.

Tämän työn laskelmissa käytetty nettovarallisuus on laskettu hieman virheellisesti viimeisimmän taseen perusteella eikä toiseksi viimeisimmän. Nettovarallisuuden määrä on siis jonkin verran suurempi kuin se oikein laskettuna olisi. Käytettyä summaa on kuitenkin pyöristetty hieman alaspäin ja tilikauden tuloksia ylöspäin, mikä osaltaan pienentää virhettä. Lisäksi yhtiön nettovarallisuus vaihtelee vuosittain esimerkiksi tehtyjen konehankintojen ja myyntien takia, joten senkään puolesta

virhe ei ole suuri. Kaiken kaikkiaan toimeksiantaja voi pitää laskelmista saatuja tuloksia luotettavina ja käyttää niitä apuna päätöksessään yhtiömuodon muuttamisesta.

On hyvä huomata, että yrityksen nettovarallisuus on muutoinkin sen tilikauden tulokseen nähden melko suuri, millä on vaikutusta yrittäjien pääomatulona verotettavaan määrään; mitä suurempi nettovarallisuuden määrä on, sitä suurempi osa yrittäjän saamasta tulosta on pääomatuloa ja näin ollen esimerkiksi osinkojen jaossa pääomatulojen verovapaa osuus on suurempi. Nettovarallisuuden pienetessä ansiotulo-osuuden määrä kasvaa kaikissa laskentavaihtoehdoissa.

Opinnäytetyöprosessi oli kokonaisuudessaan mielenkiintoinen ja erittäin opettavainen kokemus. Työn tekeminen opetti minulle ennen kaikkea aikataulutusta. Aloitin työn tekemisen kesällä 2016 ja työ valmistui saman vuoden marraskuun puolen välin paikkeilla. Oli aikoja, jolloin en tehnyt työtä yhtään, mutta välillä saatoin kirjoittaa tekstiä useammankin sivun kerralla. Syksy oli itselleni muutoinkin melko kiireistä aikaa, joten en ihan pysynyt tavoiteaikataulussani, jonka mukaan työn olisi pitänyt valmistua marraskuun alkuun mennessä. Olisin halunnut käyttää vielä vähän enemmän aikaa työn lopulliseen viimeistelyyn esimerkiksi kielen osalta, mutta olen kuitenkin tyytyväinen lopputulokseen.

Opinnäytetyön tekeminen oli hyvä oppimisprosessi siinäkin mielessä, että se kehitti projektinhallintakykyäni ja taitojani työskennellä itsenäisesti. Työn tekeminen oli nimittäin isoin yksin tekemäni projekti. Aluksi koko opinnäytetyöprosessi tuntui loputtomalta urakalta, ja motivaation löytäminen sitä kohtaan oli vaikeaa, mutta toisaalta työn edetessä tunsin myös onnistumisen tunteita. Uuden oppiminen oli myös mukavaa. Yhtiömuodot ovat minulle sinänsä tuttuja, mutta nyt tiedän niistä asioita hieman enemmän. Yhtiömuodon muuttamiseen ja noin tarkkojen verolaskelmien tekemiseen en ollut perehtynyt aiemmin, joten niiden osalta opin paljon uutta. Uskon työstä olevan minulle myös ammatillisessa mielessä hyötyä, sillä ymmärrän nyt esimerkiksi verotusta kokonaisuutena paljon paremmin kuin ennen tämän työn aloittamista. Minulla on myös vahva epäily siitä, että kirjoittamisen ja lähteiden lukutaitoni ovat kehittyneet syksyn aikana työn tekemisen ansiosta.

Tätä opinnäytetyötä voisi lähteä kehittämään tekemällä vielä useampia erilaisia verolaskelmia eri nettovarallisuusasteilla ja tulotasoilla, koska toimeksiantajan tilikauden tulos vaihtelee vuosittain melko paljon. Hyvä jatkotutkimusaihe olisi myös selvittää, mikä olisi optimaalisin suhde nostaa osakeyhtiöstä palkkaa ja osinkoa, jotta yrityksen kokonaisverorasitus jäisi mahdollisimman pieneksi.

Lisäksi verojen määrää voisi selvittää laskentavaihtoehdolla, jossa avoimessa yhtiössä maksettaisiin yhtiömiehille myös palkkaa.

LÄHTEET

Alhola, K. 2016. Eri yritysmuotojen verotuksellinen edullisuus. Tilisanomat 35 (4), 50–57.

Juusela, J., Nykänen, O., Tikka, K. & Viitala, T. 2016. Yritysverotus I–II. Viitattu 21.8.2016, [http://fokus.talentum.fi.ezp.oamk.fi:2048/teos/FADBGXGTBF#kohta:YRITYSVERO-TUS\(\(20\)\)I\(\(2013\)\)II\(\(20\)\)](http://fokus.talentum.fi.ezp.oamk.fi:2048/teos/FADBGXGTBF#kohta:YRITYSVERO-TUS((20))I((2013))II((20))).

Juvonen, V. & Reinikainen, M. 2015. Osakkeenomistajan vastuu yhtiön velvoitteista. Viitattu 17.8.2016, <https://uutishuone.pwc.fi/osakkeenomistajan-vastuu-yhtion-velvoitteista/>.

Keskinäinen työeläkevakuutusyhtiö Elo 2016. Kenen pitää ottaa YEL-vakuutus? Viitattu 21.8.2016, http://www.elo.fi/yrittaja/yel-vakuutus/kenelle?sc_lang=fi-FI.

Koski, P. & Sillanpää, M. 2016. Yhtiöoikeus. Viitattu 20.8. 2016, [http://fokus.talentum.fi.ezp.oamk.fi:2048/teos/DADBGXGTBF#kohta:YHTI\(\(d6\)\)OIKEUS\(\(20\)\)](http://fokus.talentum.fi.ezp.oamk.fi:2048/teos/DADBGXGTBF#kohta:YHTI((d6))OIKEUS((20))).

Kukkonen, M. & Walden, R. 2010. Elinkeinoverolaki käytännössä. 2. uudistettu painos. Helsinki: WSOYpro Oy.

Kukkonen, M. & Walden, R. 2011. Pk-yrityksen verosuunnittelu. 1. painos. Helsinki: WSOYpro Oy.

Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä 29.4.1988/389.

Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360.

Laki varojen arvostamisesta 22.12.2005/1142.

Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558.

Leppiniemi, J. & Walden, R. 2016, Tilinpäätös- ja verosuunnittelu. Viitattu 21.9.2016, [http://fokus.talentum.fi.ezp.oamk.fi:2048/teos/FABBXXBTAFHBG#kohta:4.\(\(20\)\)VEROTUKSEN\(\(20\)\)SUUNNITTELU\(\(20\)\)\(:Yritysmuodot\(\(20\)\)\)](http://fokus.talentum.fi.ezp.oamk.fi:2048/teos/FABBXXBTAFHBG#kohta:4.((20))VEROTUKSEN((20))SUUNNITTELU((20))(:Yritysmuodot((20)))).

Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624.

PRH 2016a. Yritysten lukumäärät kaupparekisterissä. Viitattu 7.9.2016, <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yritystenlkm/lkm.html>.

PRH 2016b. Avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön muuttaminen osakeyhtiöksi. Viitattu 4.9.2016, <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/avoinyhtiojaky/muutokset/muutosoyksi.hprhtml>.

Reunanen, L. 2014. Varojen jako listaamattomassa osakeyhtiössä – palkkaa vai osinkoa? Viitattu 20.8.2016, <http://www.talousverkko.fi/varojen-jako-listaamattomassa-osakeyhtiössä-palkkaa-vai-osinkoa/>.

Suomen Yrittäjät 2016. Tärkeitä lukuja. Viitattu 21.8.2016, <https://www.yrittajat.fi/yrityksien-abc/tyonantajan-abc/tyonantajamaksut/tarkeita-lukuja-318403>.

Toimeksiantajayrityksen yhtiömies 2016. Toimitusjohtaja. Haastattelu 15.6.2016.

Tomperi, S. 2015. Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu. 27. uudistettu painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Tuloverolaki 30.12.1992/1535.

Verohallinto 2015a. Tuloverotus – osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 18.8.2016, https://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Tuloverotus.

Verohallinto 2015b. Valtion tuloveroasteikko 2016. Viitattu 31.10.2016, https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Valtion_tuloveroasteikko_2016.

Verohallinto 2016a. Tuloverotus – Avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö. Viitattu 1.7.2016, https://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus.

Verohallinto 2016b. Pääomatuloksi luettava osakaslaina. Viitattu 20.8.2016, https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Paaomatuloksi_luettava_osakaslaina.

Verohallinto 2016c. Osingot listaamattomasta osakeyhtiöstä. Viitattu 21.8.2016, [https://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Sijoitukset/Osakkeet_ja_osingot/Osingot_listaamattomasta_yhtiosta\(11937\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Sijoitukset/Osakkeet_ja_osingot/Osingot_listaamattomasta_yhtiosta(11937)).

Verohallinto 2016d. Toimintamuodon muutos osakeyhtiöksi. Viitattu 29.8.2016, https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Toimintamuodon_muutos_osakeyhtioksi.

Verohallinto 2016e. Yle-vero. Viitattu 31.10.2016, <https://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Maksaminen/Ylevero>.

Villa, S. 2013. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. 4. uudistettu painos. Helsinki: Talentum.

Viitala, T. 2014. Osakeyhtiön voitonjaon verotus: muutokset ja suunnittelu. Viro: Meedia Zone Oü.

TOIMEKSIANTAJAYRITYKSEN TULOSLASKELMA

LIITE 1

	1.6.2015	1.6.2014
Rahayksikkö EURO	- 31.5.2016	- 31.5.2015
LIKEVAIHTO	244 085,56	344 848,07
LIIKETOIMINNAN MUUT TUOTOT	0,00	5 760,97
MATERIAALIT JA PALVELUT		
AINEET, TARVIKKEET JA TAVARAT		
OSTOT TILIKAUDEN AIKANA	-66 965,50	-91 054,05
VARASTOJEN LISÄYS / VÄHENNYS	-1 545,00	573,83
ULKOPUOLISET PALVELUT	-7 741,99	-23 502,55
	<u>-76 252,49</u>	<u>-113 982,77</u>
HENKILÖSTÖKULUT		
PALKAT JA PALKKIOT	-22 594,30	-29 488,85
HENKILÖSIVUKULUT		
ELÄKEKULUT	-10 538,22	-18 744,78
MUUT HENKILÖSIVUKULUT	-5 604,14	-6 050,55
	<u>-38 736,66</u>	<u>-54 284,18</u>
POISTOT JA ARVONALENTUMISET	-44 021,18	-20 662,48
LIIKETOIMINNAN MUUT KULUT	-35 670,47	-68 403,99
LIKEVOITTO (-TAPPIO)	49 404,76	93 275,62
RAHOITUSTUOTOT JA -KULUT		
RAHOITUSTUOTOT	35,08	729,59
KORKOKULUT JA MUUT RAHOITUSKULUT	-3 274,20	-637,49
	<u>-3 239,12</u>	<u>92,10</u>
VOITTO (TAPPIO) ENNEN SATUNNAISIA ERIÄ	46 165,64	93 367,72
VOITTO (TAPPIO) ENNEN TILINPÄÄTÖS- SIIRTOJA JA VEROJA	46 165,64	93 367,72
TILINPÄÄTÖSSIIRROT		
VAPAAEHTOISTEN VARAUSTEN LISÄYS (-) TAI VÄHENNYS (+)	2 384,00	2 796,76
	<u>2 384,00</u>	<u>2 796,76</u>
TILIKAUDEN VOITTO (TAPPIO)	<u>48 549,64</u>	<u>96 164,48</u>

TOIMEKSIANTAJAYRITYKSEN TASE

LIITE 2

Rahayksikkö EURO	31.5.2016	31.5.2015
V A S T A A V A A		
PYSYVÄT VASTAAVAT		
AINEELLISET HYÖDYKKEET		
MAA- JA VESIALUEET		
MAA- JA VESIALUEET	5 959,05	0,00
RAKENNUKSET JA RAKENNELMAT	33 518,08	0,00
RAKENNUKSET JA RAKENNELMAT	124 494,88	61 987,37
KONEET JA KALUSTO	163 972,01	61 987,37
PYSYVÄT VASTAAVAT YHTEENSÄ	163 972,01	61 987,37
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
VAIHTO-OMAISUUS		
AINEET JA TARVIKKEET	1 419,80	2 964,80
	1 419,80	2 964,80
SAAMISET		
LYHYTAIKAISET		
MYYNTISAAMISET	5 413,97	11 666,60
MUUT SAAMISET	777,20	9,14
SIIRTOSAAMISET	2 302,80	18 579,57
	8 493,97	30 255,31
RAHAT JA PANKKISAAMISET	110 168,12	130 776,70
VAIHTUVAT VASTAAVAT YHTEENSÄ	120 081,89	163 996,81
VASTAAVAA YHTEENSÄ	284 053,90	225 984,18
V A S T A T T A V A A		
OMA PÄÄOMA		
OMA PÄÄOMA	147 984,73	76 965,65
TILIKAUDEN VOITTO (TAPPIO)	48 549,64	96 164,48
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	196 534,37	173 130,13
TILINPÄÄTÖSSIIRTOJEN KERTYMÄ		
VAPAAEHTOISET VARAUKSET	6 388,00	8 772,00
	6 388,00	8 772,00
VIERAS PÄÄOMA		
PITKÄAIKAINEN		
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	52 525,99	0,00
	52 525,99	0,00
LYHYTAIKAINEN		
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	14 800,00	16 500,00
OSTOVELAT	7 807,66	24 026,36
MUUT VELAT	941,26	1 046,58
SIIRTOVELAT	5 056,62	2 509,11
	28 605,54	44 082,05
VIERAS PÄÄOMA YHTEENSÄ	81 131,53	44 082,05
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	284 053,90	225 984,18

AVOIMEN YHTIÖN VEROLASKELMA A

LIITE 3

2016							
Tulos			50 000				
Nettovarallisuus			200 000				
Pääomatulo-osuuden laskentaperuste			208 847				
Pääomatulo-osuuden laskentaperuste yhtiömiehet A, B			93 981	á			
Pääomatulo-osuuden laskentaperuste yhtiömiehet C, D			10 442	á			
					Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C Yhtiömies D
Yhtiömiehen tulo-osuus			22 500		22 500	2 500	2 500
Pääomatulo-osuus		20 %	18 796		18 796	2 088	2 088
Muut pääomatulot					19 000		
Pääomatulovero		30 %	5 639		11 339	627	627
Ansiotulo-osuus			3 704		3 704	412	412
Muut ansiotulot					14 000	30 000	40 000
Ansiotulot yhteensä			3 704		17 704	30 412	40 412
Tulonhankkimisvähennys						620	620
Puhdas ansiotulo			3 704		17 704	29 792	39 792
Ansiotulovähennys			614		3 403	2 837	2 409
Perusvähennys			3 007		989		
Verotettava ansiotulo kunnallisverotuksessa			83		13 311	26 955	37 382
Kunnallisvero		22 %	18		2 928	5 930	8 224
Kirkollisvero		1,80 %	1		240	485	673
Sairaanhoidomaksu		1,30 %	1		173	350	486
Päivärahamaksu		0,82 %	1		109	221	307
Yrittäjien lisärahoitusosuus		0,13 %	0		17	35	49
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa			22		3 468	7 022	9 738
Valtion verotuksen työtulovähennys			142		1 187		
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa			0		2 281		
Verotettava ansiotulo valtionverotuksessa			3 704		17 704	29 792	39 792
Valtionverot			0		73	1 386	3 136
Työtulovähennys (vähennys verosta)			0		73	1 260	1 161
Verot ansiotulosta valtionverotuksessa			0		0	126	1 975
Verot ansiotuloista yhteensä			0		2 281	7 148	11 713
Verot pääomatuloista yhteensä			5 639		11 339	627	627
Yle-vero			143		143	143	143
Verot yhteensä/yhtiömies			5 782		13 762	7 917	12 483
Verot yhteensä			39 944				

OSAKEYHTIÖN VEROLASKELMA C

LIITE 5

		1) Tulo osinkoina				2) Tulo palkkana			
		Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C	Yhtiömies D	Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C	Yhtiömies D
Tulos		50 000				50 000			
Palkka/osakas		0				22 500	22 500	2 500	2 500
Palkan sivukulut/osakas	2,12 %	0				477	477	53	53
Tulos ennen veroja		50 000				0			
Tuloverot	20 %	10 000				0			
Tulos verojen jälkeen		40 000				0			
Nettovarallisuus		200 000				200 000			
Osakkeen matemaattinen arvo	100	2 000				2 000			
Osakkaan osakkeiden matemaattinen arvo		90 000	90 000	10 000	10 000	90 000	90 000	10 000	10 000
8% osakkeen matemaattisesta arvosta		7 200	7 200	800	800	7 200	7 200	800	800
Jaettava osinko/osakas		18 000	18 000	2 000	2 000				
Pääomatuloa	8 %	7 200	7 200	800	800				
Veronalaista pääomatuloa	25 %	1 800	1 800	200	200				
Verovapaata tuloa	75 %	5 400	5 400	600	600				
Muut pääomatulot			19 000				19 000		
Verot pääomatuloista	30 %	540	6 240	60	60		5 700		
Ansiotuloa		10 800	10 800	1 200	1 200				
Veronalaista ansiotuloa	75 %	8 100	8 100	900	900				
Verovapaata tuloa	25 %	2 700	2 700	300	300				
Muut ansiotulot			14 000	30 000	40 000		14 000	30 000	40 000
Veronalaiset ansiotulot yhteensä		8 100	22 100	30 900	40 900	22 500	36 500	32 500	42 500
Tulonhankkimisvähennys				620	620	620	620	620	620
Puhdas ansiotulo		8 100	22 100	30 280	40 280	21 880	35 880	31 880	41 880
Ansiotulovähennys		2 656	3 206	2 837	2 387	3 215	2 585	2 765	2 360
Perusvähennys		2 584	163			204			
Verotettava ansiotulo kunnallisverotuksessa		2 860	18 732	27 443	37 893	18 461	33 295	29 115	39 520
Kunnallisvero	22 %	629	4 121	6 037	8 336	4 061	7 325	6 405	8 694
Kirkollisvero	1,80 %	51	337	494	682	332	599	524	711
Sairaanhoidomaksu	1,30 %	37	244	357	493	240	433	378	514
Päivärahamaksu	0,82 %	23	154	225	311	151	273	239	324
Yrittäjien lisärahoitusosuus	0,13 %	4	24	36	49	24	43	38	51
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa		745	4 880	7 149	9 871	4 809	8 673	7 584	10 295
Valtionverotuksen työtulovähennys		661	901			915			
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa		84	3 979			3 894			
Ansiotulot valtionverotuksessa		8 100	22 100	30 280	40 280	21 880	35 880	31 880	41 880
Valtion verot		0	359	1 472	3 222	345	2 452	1 752	3 545
Työtulovähennys (vähennys verosta)		0	359	1 260	1 154	345	1 218	1 260	1 130
Verot ansiotulosta valtionverotuksessa		0	0	212	2 068	0	1 234	492	2 414
Verot ansiotuloista yhteensä		84	3 979	7 360	11 939	3 894	9 907	8 076	12 709
Verot pääomatuloista yhteensä		540	6 240	60	60		5 700		
Yle-vero		122	143	143	143	143	143	143	143
Verot yhteensä osakas		747	10 362	7 563	12 142	4 037	15 750	8 219	12 852
Verot yhteensä osakkaat + yritys		40 813				40 858			

				3) Puolet palkkana, puolet osinkoina			
				Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C	Yhtiömies D
Tulos				50 000			
Palkka/osakas				11 250	11 250	1 250	1 250
Palkan sivukulut/osakas	2,12 %			239	239	27	27
Tulos ennen veroja				25 000			
Tuloverot	20 %			5 000			
Tulos verojen jälkeen				20 000			
Nettovarallisuus				200 000			
Osakkeen matemaattinen arvo	100			2 000			
Osakkaan osakkeiden matemaattinen arvo				90 000	90 000	10 000	10 000
8% osakkeen matemaattisesta arvosta				7 200	7 200	800	800
Jaettava osinko/osakas				9 000	9 000	1 000	1 000
Pääomatuloa	8 %			7 200	7 200	800	800
Veronalaista pääomatuloa	25 %			1 800	1 800	200	200
Verovapaata tuloa	75 %			5 400	5 400	600	600
Muut pääomatulot					19 000		
Verot pääomatuloista	30 %			540	6 240	60	60
Ansiotuloa				1 800	1 800	200	200
Veronalaista ansiotuloa	75 %			1 350	1 350	150	150
Verovapaata tuloa	25 %			450	450	50	50
Muut ansiotulot					14 000	30 000	40 000
Veronalaiset ansiotulot yhteensä				12 600	26 600	31 400	41 400
Tulonhankkimisvähennys				620	620	620	620
Puhdas ansiotulo				11 980	25 980	30 780	40 780
Ansiotulovähennys				3 570	3 031	2 815	2 365
Perusvähennys				2 050			
Verotettava ansiotulo kunnallisverotuksessa				6 360	22 949	27 965	38 415
Kunnallisvero	22 %			1 399	5 049	6 152	8 451
Kirkollisvero	1,80 %			114	413	503	691
Sairaanhoidomaksu	1,30 %			83	298	364	499
Päivärahamaksu	0,82 %			52	188	229	315
Yrittäjien lisärahoitusosuus	0,13 %			8	30	36	50
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa				1 657	5 978	7 285	10 007
Valtionverotuksen työtulovähennys				1 192	541		
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa				465	5 437		
Ansiotulot valtionverotuksessa				11 980	25 980	30 780	40 780
Valtion verot				0	719	1 559	3 309
Työtulovähennys (vähennys verosta)				0	719	1 260	1 146
Verot ansiotulosta valtionverotuksessa				0	0	299	2 163
Verot ansiotuloista yhteensä				465	5 437	7 584	12 170
Verot pääomatuloista yhteensä				540	6 240	60	60
Yle-vero				138	143	143	143
Verot yhteensä osakas				1 143	11 820	7 787	12 373
Verot yhteensä osakkaat + yritys				38 122			

OSAKEYHTIÖN VEROLASKELMA D

LIITE 6

		1) Tulo osinkoina				2) Tulo palkkana			
		Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C	Yhtiömies D	Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C	Yhtiömies D
Tulos		100 000				100 000			
Palkka/osakas		0				45 000	45 000	5 000	5 000
Palkan sivukulut/osakas	2,12 %	0				954	954	106	106
Tulos ennen veroja		100 000				0			
Tuloverot	20 %	20 000				0			
Tulos verojen jälkeen		80 000				0			
Nettovarallisuus		200 000				200 000			
Osakkeen matemaattinen arvo	100	2 000				2 000			
Osakkaan osakkeiden matemaattinen arvo		90 000	90 000	10 000	10 000	90 000	90 000	10 000	10 000
8% osakkeen matemaattisesta arvosta		7 200	7 200	800	800	7 200	7 200	800	800
Jaettava osinko/osakas		36 000	36 000	4 000	4 000				
Pääomatuloa	8 %	7 200	7 200	800	800				
Veronalaista pääomatuloa	25 %	1 800	1 800	200	200				
Verovapaata tuloa	75 %	5 400	5 400	600	600				
Muut pääomatulot			19 000				19 000		
Verot pääomatuloista	30 %	540	6 240	60	60		5 700		
Ansiotuloa		28 800	28 800	3 200	3 200				
Veronalaista ansiotuloa	75 %	21 600	21 600	2 400	2 400				
Verovapaata tuloa	25 %	7 200	7 200	800	800				
Muut ansiotulot			14 000	30 000	40 000		14 000	30 000	40 000
Veronalaiset ansiotulot yhteensä		21 600	35 600	32 400	42 400	45 000	59 000	35 000	45 000
Tulonhankkimisvähennys				620	620	620	620	620	620
Puhdas ansiotulo		21 600	35 600	31 780	41 780	44 380	58 380	34 380	44 380
Ansiotulovähennys		3 228	2 598	2 770	2 320	2 203	1 573	2 653	2 203
Perusvähennys		257							
Verotettava ansiotulo kunnallisverotuksessa		18 115	33 002	29 010	39 460	42 177	56 807	31 727	42 177
Kunnallisvero	22 %	3 985	7 260	6 382	8 681	9 279	12 498	6 980	9 279
Kirkollisvero	1,80 %	326	594	522	710	759	1 023	571	759
Sairaanhoidomaksu	1,30 %	235	429	377	513	548	738	412	548
Päivärahamaksu	0,82 %	149	271	238	324	346	466	260	346
Yrittäjien lisärahoitusosuus	0,13 %	24	43	38	51	55	74	41	55
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa		4 719	8 597	7 557	10 279	10 987	14 798	8 265	10 987
Valtionverotuksen työtulovähennys		933							
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa		3 786							
Ansiotulot valtionverotuksessa		21 600	35 600	31 780	41 780	44 380	58 380	34 380	44 380
Valtion verot		327	2 403	1 734	3 523	4 082	7 092	2 189	4 082
Työtulovähennys (vähennys verosta)		327	1 260	1 260	1 132	1 094	889	1 240	1 094
Verot ansiotulosta valtionverotuksessa		0	1 143	474	2 391	2 988	6 203	949	2 988
Verot ansiotuloista yhteensä		3 786	9 740	8 031	12 671	13 975	21 001	9 214	13 975
Verot pääomatuloista yhteensä		540	6 240	60	60		5 700		
Yle-vero		143	143	143	143	143	143	143	143
Verot yhteensä osakas		4 469	16 123	8 234	12 874	14 118	26 844	9 357	14 118
Verot yhteensä osakkaat + yritys		61 699				64 438			

				3) Puolet palkkana, puolet osinkoina			
				Yhtiömies A	Yhtiömies B	Yhtiömies C	Yhtiömies D
Tulos				100 000			
Palkka/osakas				22 500	22 500	2 500	2 500
Palkan sivukulut/osakas	2,12 %			477	477	53	53
Tulos ennen veroja				50 000			
Tuloverot	20 %			10 000			
Tulos verojen jälkeen				40 000			
Nettovarallisuus				200 000			
Osakkeen matemaattinen arvo	100			2 000			
Osakkaan osakkeiden matemaattinen arv				90 000	90 000	10 000	10 000
8% osakkeen matemaattisesta arvosta				7 200	7 200	800	800
Jaettava osinko/osakas				18 000	18 000	2 000	2 000
Pääomatuloa	8 %			7 200	7 200	800	800
Veronalaista pääomatuloa	25 %			1 800	1 800	200	200
Verovapaata tuloa	75 %			5 400	5 400	600	600
Muut pääomatulot					19 000		
Verot pääomatuloista	30 %			540	6 240	60	60
Ansiotuloa				10 800	10 800	1 200	1 200
Veronalaista ansiotuloa	75 %			8 100	8 100	900	900
Verovapaata tuloa	25 %			2 700	2 700	300	300
Muut ansiotulot					14 000	30 000	40 000
Veronalaiset ansiotulot yhteensä				30 600	44 600	33 400	43 400
Tulohankkimisvähennys				620	620	620	620
Puhdas ansiotulo				29 980	43 980	32 780	42 780
Ansiotulovähennys				2 851	2 221	2 725	2 275
Perusvähennys							
Verotettava ansiotulo kunnallisverotukse				27 129	41 759	30 055	40 505
Kunnallisvero	22 %			5 968	9 187	6 612	8 911
Kirkollisvero	1,80 %			488	752	541	729
Sairaanhoidtomaksu	1,30 %			353	543	391	527
Päivärahamaksu	0,82 %			222	342	246	332
Yrittäjien lisärahoitusosuus	0,13 %			35	54	39	53
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa				7 067	10 878	7 829	10 552
Valtionverotuksen työtulovähennys							
Verot ansiotulosta kunnallisverotuksessa							
Ansiotulot valtionverotuksessa				29 980	43 980	32 780	42 780
Valtion verot				1 419	3 996	1 909	3 738
Työtulovähennys (vähennys verosta)				1 260	1 100	1 260	1 117
Verot ansiotulosta valtionverotuksessa				159	2 897	649	2 621
Verot ansiotuloista yhteensä				7 226	13 775	8 478	13 173
Verot pääomatuloista yhteensä				540	6 240	60	60
Yle-vero				143	143	143	143
Verot yhteensä osakas				7 909	20 158	8 681	13 376
Verot yhteensä osakkaat + yrittys				60 124			